DE NIEUWSBODE,
VERSCHIJNT OP DINGSDAG VAN IEDERE WEEK.
J. QUINTUS, Redacteur & Eigenaar.
VOORWAARDEN VAN INTEEKENING.
$ 2,00 per jaar, stiptelijk in vooruitbetaling.
Indien niet binnen de zes maanden betaald wordt, zal $2,25, en indien niet voor den afloop des jaars betaald wordt, alsdan zal 2,50 in rekening gebragt worden.
ADVERTENTIE-PRIJZEN.

Van 6 tot 12 regels, voor de eerste plaatsing	1,00
Voor 6 regels of minder, dito	0,50
Voor elke volgende plaatsing	0,25
Geboorte-, Huwelijks- en Doodberigten, ieder	0,25

(Zie ook het Engelsch aan de regterhand.)
Brieven en toezendingen franco aan J. Quintus, Sheboygan, Wisconsin.

DE NIEUWSBODE.
ORGAAN DER NEDERLANDERS IN NOORD - AMERIKA.
8ste JAARG. NO 19. SHEBOYGAN, WISCONSIN, 12 MEI 1857. GEHEEL NO. 383.

DE NIEUWSBODE,
IS PUBLISHED ON TUESDAY OF EACH WEEK BY
J. QUINTUS, Editor & Proprietor.
Terms.
$ 2,00 per year, strictly IN ADVANCE.
All letters must be post paid.
Advertising.

One column one year,	$40
Two-thirds do. do. do.	30
One-half do. do. do.	25
One-quarter do. do. do.	15
One Square, (twelve lines) one year,	8
" " six months,	5
" " three months,	3
" " one week,	1,00
Each subsequent week	0,25
Business card, not over six lines, per year,	$5,00

Advertisements will be kept in until forbidden.

Nieuwstijdingen.

NEDERLAND.

AMSTERDAM, 29 Maart. De heer *C. L.*, een der vele slagtoffers van Spanje's kwade trouw, heeft in het *Handelsbl.* zijnen dank betuigd aan het Amsterdamsche Beurs-Comité, voor het zoo regtvaardige als verstandige besluit, om geenerlei nieuwe leening van Spanje toe te laten, zoolang deze Staat niet aan alle zijne vroeger aangegane verbintenissen zal hebben voldaan of daaromtrent in eene billijke schikking zal zijn getreden. Dit is de beste weg om eindelijk regt te verkrijgen voor de obligatiën bij *Hope & Co.*, voor die der uitgestelde schuld, zoogenaamd van 1831 en voor andere schandelijk verwaarloosde obligatiën. Geen penning nieuw geld, zoolang de beroovingen voortduren; dit zij de onveranderlijke leus van elk, die prijs stelt op regt en billijkheid en 's lands ingezetenen voor nieuwe beroovingen wil vrijwaren, waarbij hoogstens eenige schraapzuchtige handelaren en gewetenlooze commissionairs kunnen gebaat worden.

— Men verzoekt ons te melden, dat het ons uit Zaandam medegedeelde gerucht, als of zekere *H.* op zijn sterfbed zoude bekend hebben op den 19 November 1845 den brand te hebben gesticht, waaraan in der tijd *Klaas Kluit* is schuldig verklaard, bij onderzoek is bevonden ten eenemale ongegrond te zijn. (*Handbl.*)

— Naar men berekent zijn uit de streken van de Langstraat in een tijdsverloop van ongeveer zes weken p. m. 500 paarden uitgevoerd, welke alle door Fransche en Saksische paardenkoopers tot hooge prijzen opgekocht werden. Voor verscheidenen werd zelfs van 400 tot 500 gulden besteed.

— De dezer dagen te Zutphen gedane herbesteding tot levering van een 70tal paarden voor de alhier in garnizoen liggende twee eskadrons van het 3de regement dragonders, is door den heer *Smit* aangenomen tegen den aanzienlijken prijs van *f* 403 per paard, bedragende dus zelfs *f* 28,01 meer dan in het vorige jaar, toen de levering door den heer *Mollenberg*, te Alphen, is aangenomen tegen *f* 374,99 per paard, en het schijnt zelfs, dat door de vele opkoopingen en de schaarschte van goede paarden de prijzen er van tot eene ongekende hoogte zullen stijgen.

GRONINGEN, 1 April. Op den 30 Maart werd door *Roelf Lebbes van Dijk*, oud 80 jaren, en *Jant je Johannes Veenman*, oud 73 jaren, wonende te Lucaswolde, gemeente Grootegast, in goeden welstand hunne *vijftigjarige* huwelijks vereeniging gevierd, en wel in dezelfde woning, waar de man voor 80 jaren was geboren, voor vijftig jaren was gehuwd en die nog heden door hun in eigendom wordt bewoond. Van de tien uit dit huwelijk gesproten kinderen, zijn vijf overleden; de vijf nog in leven zijnde, benevens de nagebleven weduwen en wezen der overledenen, waren allen om de grijze ouders vereenigd, met veertien kleinkinderen. Een glans van vreugde omstraalde de aangezigten van het grijze echtpaar. Treffend was het oogenblik, toen de oude grootvader uit zijnen leuningstoel oprees met vaderlijken trots en een eerbiedig gelaat zijne oogen over zijne kinderen en kleinkinderen liet rondgaan, hunne gedachten terug riep op den weg, welke reeds door allen was afgelegd, en hen aanspoorde toch wel te overdenken den weg, dien zij nog mogten hebben te bewandelen. Tachtig jaren, zoo sprak hij, heb ik geleefd, en ben nog als van gisteren; tachtig jaren heb ik geleefd en zijn als een droom voorbij gegaan; van natuur en geest ben ik nog sterk, doch de jeugd is voorbijgegaan, mijne haren zijn grijs geworden; en toch weet ik nog naauwelijks, dat ik geleefd heb.—Tranen van aandoening biggelden hem hierbij over de wangen; al de aanwezigen stonden in gedachten verzonken en hunne harten waren diep geroerd. Vele hartelijke en welmeenende gelukwenschen hebben dan ook deze eerbiedwaardige grijzen zoo van vrienden als betrekkingen op dezen voor hun zoo gedenkwaardigen dag mogen ontvangen en ieder nam met blijdschap in hunne vreugde deel.

Als eene bijzonderheid dient hierbij vermeld te worden, dat de oude man nu op tachtigjarigen leeftijd nog veldarbeid verrigt, nog regtop gaat en van zijne woning, op *vier* uur afstands van Groningen, bij helder weder nog duidelijk den toren dier stad kan zien. De oude vrouw verrigt nog dagelijks de bezigheden harer huishouding, en is mede nog sterk en vast.

— Ten bewijze, dat de groene haringvangst in de Zuiderzee tegenwoordig bij uitstek gunstig kan genoemd worden, dient vermeldt, dat eene Urker-vischschuit arriveerde, inhebbende drie en een half last haringen, zijnde een last vijftig tal of tienduizend stuks. Deze waren op de ondiepten met de zegen gevangen; men had ze als 't ware maar te scheppen, welke omstandigheid in den regel veroorzaakt wordt door windstilte. De prijs was dientengevolge met *f* 0,55 per tal verminderd en beliep alzoo *f* 0,70. Hierbij dient echter opgemerkt, dat de haring, die zich op deze wijze in zegens laat vangen, kleiner en minder in kwaliteit is dan de gewone.

— Gedurende de afgeloopen week is aan de stadswaag te *Zwolle* een varken ter bezigtiging gesteld geweest, dat de in die streken ongekende zwaarte had van 920 pond (460 Ned. ponden) Daar het moeijelijk is, om eene juiste beschrijving van het logge dier te geven, dat, hoezeer als eene massa in elkander liggende, nog altijd onveranderden eetlust aan den dag legt, bepalen wij ons bij de vermelding, dat de lengte over den rug gemeten, is 2 Ned. el en 3 palm; de omtrek van den buik bij het dikste gedeelte 2 Ned. el 4 palm; achter de voorpooten 2 Ned. el 1 palm. De kop, ooren en pooten zijn bijzonder klein en kort.—Dit varken is door *Gerrit Kijk in de Vegt*, wonende aan den Hasselerdijk onder Genne, verkocht en afgeleverd aan *J.* en *A. van der Bend*, varkenslagers te Zwolle, voor de som van *f* 460. (*Gron. Ct.*)

— Gedurig vindt men in de dagbladen berigten van zeldzaam zwaar en vet vee, waarvoor hooge prijzen besteed worden. Wij vernemen echter, dat dit alles overtroffen wordt door den vetten vijfjarigen os, thans op den stal van den landbouwer en veehouder JACOB DIEKVELD STOL, onder *Eenrum*, staande, welk beest door deskundigen op een regel gewigt van 900 Ned. ponden geschat wordt, en waarvoor door eene compagnieschap van eenige koopliedens de enorme som van *negenhonderd vijf en twintig gulden* is geboden, voor welken prijs de eigenaar hem echter niet heeft willen afstaan.

Door den landbouwer *S. F. Riepma*, te Uithuizen, zijn 8 stuks enter-ossen verkocht, die nu door elkander omstreeks twee jaren oud zijn, voor den hoogen prijs van *f* 151—00 het stuk, om op den 7 dezer maand te leveren. Deze landbouwer is gewoonlijk houder van ongeveer 40 stuks hoornvee en zijn deze ossen alle uit zijn eigen vee aangefokt.

— Uit het Westerkwartier meldt men ons van den 9 dezer het volgende: "Op de meeste plaatsen in het Westerkwartier zijn de veldgewassen zeer goed door den winter gekomen. Bijna overal staat het *koolzaad* er zoo uitmuntend voor als men maar wenschen kan. *Tarwe* en *rogge* beloven een goed gewas, waarop de laatste regen zeer gunstig schijnt te werken. *Winter gerst* staat heel mooi. In de zandstreken is men hier al eenigen tijd druk bezig geweest het land te bebouwen en te bepoten. Ook komen er al op eenige plaatsen enkele aardappelen boven den grond. Wegens de natte van den grond is men in de kleistreken met de bouwerij nog niet zoo ver; doch er wordt thans ook al druk mee begonnen. De graslanden staan er allerhoopelijkst voor; en gaat het met dit gunstige weer zoo voort, dan komt er voorzeker veel gras, 't welk voor sommige veehouders een groot geluk is, daar er al zijn, die het hooi bijna op hebben, waarom deze reeds van hunne koeijen en paarden in de weide hebben gebragt, dat *nu* reeds geen onaardig gezigt oplevert en ons doet herinneren, dat de Mei aanstaande en het voorjaar er weer is." (*Prov. Gron. Ct.*)

AMSTERDAM, 11 April. De heer *Groen van Prinsterer* heeft thans een werk het licht doen zien *over het ontwerp van wet op het Lager Onderwijs*. Daarin wordt door den schrijver meer omslagtig ontwikkeld, wat reeds in het voorloopig rapport van de Tweede Kamer is gezegd, dat het ontwerp geenszins de goedkeuring der Vrienden kan wegdragen. Schrijver zegt, dat het ontwerp is dezelfde wet: 1) in hoofdgedachte aan het vorig ontwerp gelijk; 2) gewijzigd naar de voorschriften der Tweede Kamer in het Voorloopig Verslag van 1856; 3) enkel voor de leus met het woord *christelijk* versierd; 4) met voorspiegeling van subsidie aan bijzondere scholen, in een alinea, dat noch aangenomen, noch, zoo het aangenomen werd, ten uitvoer kan gelegd worden.

— Vrijdag l. l. zijn te *Harlingen* onder geleide van justitie-dienaars gepasseerd de gebroeders v. U, uit 's Gravenhage, die zich in der tijd zeer berucht hebben gemaakt door het op groote schaal uitoefenen der geldsnoeijerij, ter welker zake zij door het provinciaal geregtshof van *Zuid Holland* tot 12 jaren tuchthuisstraf zijn veroordeeld. Het heeft den Koning behaagd hun den nog te Leeuwarden te onderganen straftijd, 13 maanden, kwijt te schelden, onder voorwaarde, dat zij dien tijd buitenlands moeten doorbrengen. Naar er verhaald wordt, bezitten die lieden een vrij aanzienlijk vermogen, nog vermeerderd door het trekken uit de staats-loterij gedurende hun confinement, van de helft van *f* 100,000, en hebben zij het voornemen, om, na orde op hunne zaken gesteld te hebben, naar *Noord-Amerika* te vertrekken.

— Uit Rotterdam zijn den 11 dezer de eerste komkommers voor dit saizoen naar Londen verzonden. Voorheen was dit artikel in verschen staat voor uitvoer ongekend, doch heeft in den laatsten tijd de exportatie er van zulk eene belangrijkheid verkregen, dat het voor velen een bestaan oplevert en steeds meer en meer de aankweeking er van zich uitbreidt, aangemoedigd door de goede prijzen, die daarvoor bedongen worden.

— Als eene zeldzaamheid deelt men mede, dat een slager te 's Bosch een os geslagt heeft, wegende 900 Ned. ponden, en kostende *f* 710.

CHINA.

In de officiele stukken aangaande de Chinesche kwestie leest men o. a. in een brief van den Engelschen consul *Parker* met opzigt tot *Yeh*: "Hij heeft 20,000 bravo's om zich verzameld en in de omliggende dorpen zijn gezamenlijk 200 of 300 schepen uitgerust. Met deze hulp houdt hij zich verzekerd in staat te zijn het half dozijn bodems die hij van onze magt ziet, op eenen afstand te houden: en hij weet dat Canton slechts door bestorming aan hem ontrukt kan worden, en dat wij ten dien einde slechts eenige weinige honderd man kunnen ontschepen. Hij bekommert zich niet over de magt die wij hem later tegenover kunnen stellen, en hij zal volharden in zijne gevoelens in de *regeling* zijner bewegingen, naar aanleiding van die welke hij tegen zich gerigt ziet, tot dat die magt op de plaats is gekomen."

De inscheping van troepen uit Engeland naar China heeft reeds een aanvang genomen. Uit de aanstalten die daar gemaakt worden blijkt, dat de oorlog tegen China nog al uitbreiding zal erlangen. De *Times* zegt dan ook dat men op een zeer langdurigen krijg kan rekenen. Generaal sir *Robert Garatt* die te Gibraltar zich bevond, heeft van de regering aanzegging bekomen om zich in te schepen, ten einde het bevel te gaan op zich nemen over het Britsche expeditieleger in de Chinesche wateren. Van het eskader in de Stille Zuidzee zullen ook eenige schepen de vloot versterken, die tegen China moet ageren. Lord *Palmerston* schijnt dus door den afloop der verkiezingen op genoegzame goedkeuring van het Parlement te durven rekenen, om de zaken met China met kracht door te zetten, ofschoon in den laatsten tijd nog al is gemeld, dat de Keizer van China welwillende gevoelens koesterde omtrent een herstel van den vrede.

Ook door dagbladen welke het gedrag der Britsche gezagvoerders in China afkeuren, zoo als de *Daily News*, wordt het gouvernement aangemaand, om de toerustingen tegen China niet in te krimpen, maar zulke aanstalten te maken *als of* het daar een zwaren en langdurigen oorlog zal te voeren hebben.

— Het is thans bekend geworden hoe het hof van Peking—over wiens meer of minder oorlogzuchtige stemming men nog altijd in twijfel verkeerde—over het voorgevallene bij Canton denkt. Dat Hof heeft namelijk voor de eerste maal zijnen wil door een officieel stuk doen kennen. Zie hier de instructie, den 10den Februarij door den Onderkoning van Canton ontvangen:

"*Het Opperhoofd van de Nuyko* (*kabinet des Keizers*) *aan den Onderkoning van Canton. Op hoog bevel.*

"*Yeh*,—Ik heb u gewigtige tijdingen mede te deelen. Wij hebben met aandacht het verslag gelezen, dat gij ons wegens den aanval der Engelsche barbaren hebt toegezonden. Geheel de Nuyko is daarover verontwaardigd, en wij hebben geoordeeld dat, in weêrwil der smart welke zijn grootmoedig hart daardoor lijden zou, de Keizer daarvan verwittigd moest worden. Na elf, op verschillende tijdstippen ingediende vertoogen, heeft de Keizer zich verwaardigd het omstandig verhaal dier gebeurtenis aan te hooren, en zie hier de bevelen van zijnen magtigen wil:

"*Yeh*,—Gij zult den barbaren die u aangevallen hebben een verdelgingsoorlog aandoen; zimoeten van u eene voorbeeldige strafoefening ontvangen; nogtans,

"*Yeh*,—Nadat de verdiende straf hun getroffen zal hebben, stemt de Keizer, onze groothartige Souverein, wien stroomen van licht omgeven, er in toe dat, wanneer zij een opregt berouw over hetgeen zij gedaan hebben aan den dag leggen, de vijandelijkheden ophouden en dat de handelszaken met die vreemdelingen worden hervat, zoo als die vóór hun misdrijf bestonden.

"*Yeh*,—Gij zult het verstaan hebben en aan de onder uwe bevelen staande mandarijnen het voorafgaande mededeelen.

"Het hoofd van de Nuyko
(get.) TSAOU-TEHIN YONG.

"*Peking* den 10den dag der 2de maand."

Dit staatsstuk, aan de Chinesche autoriteiten te Macao medegedeeld, is in het Portugeesch, en uit die taal in het Engelsch en Fransch overgebragt, en leert de inzigten van het hof van Peking ten volle kennen. Nogtans houden sommigen het voor minder oorlogzuchtig dan het oppervlakkig schijnt, en gelooven dat het ook door de mandarijnen wel in dien zin zal worden uitgelegd, vooral als zij de ontzettende zeemagt vernemen zullen, die in Europa tegen hen wordt uitgerust.

Dit zal nog meer het geval wezen, wanneer bevestigd wordt wat men nu verzekert, dat tusschen Engeland, Frankrijk en de Vereenigde Staten een uitgestrekt plan ten opzigte van China beraamd is. Met een gegrond wantrouwen jegens die talrijke mandarijnen bezield, die zich bestendig tusschen de beschaafde volkeren en den Chineschen Keizer plaatsen zouden de 3 genoemde mogendh. voornemens zijn dien zoogenaamden zoon des hemels, wiens trotschheid hem tot hiertoe verboden heeft met de "barbaren" te onderhandelen, regelregt te gaan opzoeken. Eene driedubbele vloot zou de rivier, aan welke Peking ligt, opvaren en gehoor gaan vragen op eene wijze, welke geene weigering gedoogt. Uit vrees voor zoodanig bezoek heeft het Chinesche hof dan ook reeds eenige versterkingen aan den mond dier rivier doen opwerpen; maar deze werken, de kindschheid der vestingbouwkunde waardig, zouden de vereenigde vloten slechts zoo lang tegenhouden als noodig was, om het bespottelijke en ongenoegzame van zoodanige verdedigingswerken te bewijzen. Mogten de Chinezen wederstand bieden, de les zou voor hen des te gevoeliger zijn en ditmaal het hart des rijks treffen.

Dit denkbeeld is in de Engelsche en Fransche zeehavens met blijdschap ontvangen; want in weerwil van China's verval en aldaar heerschende regeringloosheid, ligt er nogtans iets groots in een oorlog tegen een rijk van zoo onmetelijken omvang, terwijl een aanslag op Peking dit voordeel op zou leveren, dat de vijandelijkheden daardoor bekort en de nadeelen en groote uitgaven vermeden zouden worden, welke een zeer langdurige oorlog op zoo verren afstand onvermijdelijk na zich zou slepen.

TURKIJE.

Bij het overlijden van den vorigen Onderkoning van Egypte, *Abbas-pacha*, liep het *gerucht*, dat deze in zijn eigen paleis vermoord was geworden en dat de bedrijvers van die misdaad, wegens de medepligtigheid van een hooggeplaatst persoon, er in geslaagd waren zich aan de nasporingen van de justitie te onttrekken. Nu zijn in den nacht van den 25sten op den 26sten Maart te Konstantinopel twee Circassiers op eene openbare plaats om het *leven gebragt*, en wel door twee bedienden van *Ilhami*-pacha (zoon van *Abbas*-pacha,) die zich tegenwoordig als aanstaande schoonzoon des Sultans te Konstantinopel bevindt. Door de politie gearresteerd, verklaarden die bedienden, dat hunne slagtoffers de moordenaars van den vorigen Onderkoning van Egypte waren, en dat zij die moordenaars reeds lang vervolgd hadden, ten einde den dood van hunnen meester te wreken. Ondervraagd waarom zij aan de politie van de aanwezigheid der beide misdadigers geen kennis hadden gegeven, was het antwoord, dat zij gezworen hadden hun eigenhandig het leven te benemen, en dat zij uit vrees anders welligt hun doel te missen, niets verteld hadden. Welligt zal de instructie van deze zaak onverwachte feiten aan het licht brengen.

— Men weet dat voor eenigen tijd door de Porte de handel zoowel in zwarte slaven als in Circassische meisjes afgeschaft is, maar men weet minder algemeen van hoeveel invloed die afschaffing op den maatschappelijken toestand der Turksche bevolking zal zijn. Daar het gebruik aan de vrouwen in het Oosten verbiedt, haar gelaat voor een man te vertoonen, behalve aan haren vader, broeder of echtgenoot, kan geen enkele Mahomedaansche vrouw in den harem als dienstbode gebezigd worden, vermits zij anders aan de blikken zou blootgesteld zijn der mannen, die deel uitmaken van de *familie* De Christen-vrouwen worden als van *zelf* daartoe van de hand gewezen; het gebruik maken van hare diensten streed tot dus verre te zeer met de zeden en het vooroordeel des lands. De zwarte slavinnen waren dus de eenigen, welke men tot de huisselijke dienst in de harems kon bezigen.

Het verbod tot handel in zwarte slavinnen moet dus wel eene geheele omwenteling in de huisselijke dienst der Turken te weeg brengen, en meer dan alles aan de onschendbaarheid des harems den bodem inslaan. Wanneer nu eenmaal de tegenwoordige slavinnen-bevolking zal zijn uitgestorven, zullen de Turksche vrouwen wel genoodzaakt zijn òf zelve het huiswerk te verrigten, òf ter harer vervanging vrije vrouwen te kiezen. In den beginne zal men welligt Christelijke vrouwen in dienst nemen, maar later zullen de zeden noodzakelijk eene verandering ondergaan, en de Turksche vrouwen zullen er eindelijk in toestemmen ook buiten de vier muren te leven.—Voor het nemen van bovengenoemden maatregel—de afschaffing van den slavenhandel—komt *Reschid*-pacha in de eerste plaats dank toe.

Overigens dient hier nog vermeld te worden, dat de polygamie in Turkije langzamerhand verdwijnt; met uitzondering van eenige mannen van een oud geslacht, hebben bijna allen die weelde vaarwel gezegd. Het verkeer met de Europeanen heeft hiertoe zeer veel bijgedragen, meer nog dan het verbod tot handel in Circassische meisjes, want die verandering was reeds lang merkbaar, voordat de firman betreffende dit verbod verschenen was.

BELGIE.

Dezer dagen heeft de correctionele regtbank te Brussel, bij verstek eene beruchte avonturierster veroordeeld, die zich thans te Parijs ophoudt: haar naam is *Agnes Agathe* barones *van Eckartsberg*, geboren gravin *van Wartensleben*, van eene beroemde Pruissische familie en volgens opgaaf 26 jaren oud. Wegens opligterij en diefstal is zij veroordeeld tot 3 jaren gevangenisstraf, 50 fres. boete en teruggaaf van het ontvreemde. Deze dame is in de hooge kringen te Berlijn, vooral in de diplomatieke, zeer bekend. *Zij* werd, ofschoon ten tweedemale gehuwd (van haren eersten man was zij gescheiden), door verscheidene buitenl. diplomaten onderhouden. Zij is niet 26 jaren oud, gelijk zij voorgeeft, maar 36. Zij leefde op zeer grooten voet. Het was echter te voorzien, dat zij zou eindigen zoo als nu is geschied.

FRANKRIJK.

PARIJS, 6 April. Een allerzonderlijkste zaak houdt thans weder de godsdienstige gemoederen bezig. De Jezuiten bouwen te Parijs rue de Sèvres eene nieuwe kerk; maar ze zeggen geldgebrek te hebben; om daarin te voorzien, hebben zij eene loterij uitgedacht; maar ditmaal is het geen zilveren vaas of gouden staaf, die de prijs is; ze hebben goedkooper prijs gevonden. Pater *Lefebvre* heeft zich als prijs gesteld. Alleen dames mogen de loten nemen à 100 fr. het lot; in 't geheel heeft men een millioen noodig. Die den prijs wint, zal gedurende 3 dagen over den Pater kunnen beschikken *"pour toute oeuvre de predication, pelerinage, quetes, meditations, etc."* Dit zijn de eigen woorden van den Pater. De loterij loopt goed; in de faubourg St. Germain worden duizende loten genomen!

— Te Rome is onlangs oneenigheid tusschen de Jezuiten en de broeders der Christelijke leering ontstaan. Volgens een door de *Times* aangehaald schrijven uit Rome van den 27 Maart hebben de Jezuiten de zege behaald, en zal het opvoedingsgesticht, dat door de genoemde broeders met ondersteuning van Frankrijk te Rome opgerigt en tot bloei gebragt was, gesloten worden.—De briefschrijver voegt daarbij de verzekering, dat de orde van Jezus thans te Rome alvermogend is, en de vorming van het opkomende geslacht in den Kerkelijken Staat geheel en uitsluitend in hare hand heeft.

ENGELAND.

Reeds sedert langen tijd is algemeen geklaagd, dat de bronnen voor eene geschiedenis van Engeland vóór *Hendrik VIII* ten deele verstrooid, ten deele ontoegankelijk zijn; verschillende voorstellen zijn daarvan het gevolg geweest en reeds meermalen beloofde de regering hare medewerking, om de belangrijke documenten, welke in den Tower en elders in de archieven verstrooid liggen, door zaakkundigen te doen schiften, in orde brengen en uitgeven. Thans schijnt dit plan tot uitvoering te zullen komen. Althans van regeringswege ziet nu een verslag het licht, waarin het voornemen wordt te kennen gegeven, om een werk uit te geven, dat eene rijke bron voor de kennis der oudere Engelsche geschiedenis op zal leveren. Eene tot dat einde te benoemen commissie zal de verschillende bouwstoffen aan de zaakkundigen in onderscheidene vakken toewijzen, die daaruit een geheel moeten zamenstellen Langs dezen weg hoopt men binnen den tijd van tien jaren, met eene jaarlijksche uitgave van 3000 p. st., het grootste aantal der belangrijkste nog onuitgegevene documenten openbaar te maken.

— Eene verschrikkelijke gebeurtenis heeft Dingsdag te Liverpool plaats gehad. Een vleeschhouwer, wiens geestvermogens door den achteruitgang zijner zaken gekrenkt waren, heeft zijne vrouw hoogst gevaarlijke wonden met een mes toegebragt, na alvorens zijn vierjarig zoontje den hals afgesneden en een ander kind, slechts achttien maanden oud, insgelijks zoo zwaar verwond te hebben, dat men aan zijne herstelling, even als aan die der moeder, wanhoopt. Voor den regter der wijk gebragt, bevond de moordenaar zich in zoo verwilderden toestand, dat zijne verklaringen zonder beteekenis waren. Het onderzoek zou acht dagen later hervat worden. Volgens de verklaringen der geburen, heerschte vroeger in dat gezin de beste overeenstemming.

— *Zeer* belangrijke fossielen, overblijfselen van groote dieren uit de voorwereld, die in den laatsten tijd in de omstreken van Ilford ontdekt werden, zijn thans ten toon gesteld in het Britsch museum te Londen, dat reeds zoo vele wonderen uit de voorwereld bevat. Aldaar bevindt zich thans, o. a. het meest volledige geraamte van een megatherium. Dit gedrocht onder de antidiluviaansche zoogdieren heeft eene lengte van 25 voeten. Zijn massieve en uitgetande ruggegraat gelijkt op de kanteelen van een bolwerk. Zijn staart heeft 10 voeten lengte en weegt 300 ponden. Zijne pooten zijn gevormd als die der viervoetige dieren, welke van hunne voorpooten, gelijk bijv. de apen, als het ware het gebruik van handen kunnen maken; men vooronderstelt daaruit, dat dit reusachtige gedrocht, dat meer dan 12- a 15,000 ponden moet hebben gewogen, de eigenschap had van te kunnen klimmen.

Men vindt in hetzelfde museum ook fossilen van andere reusachtige dieren uit de voorwereld, die even als de megatherium, door het genie van *Cuvier* weder tezamengesteld konden worden, als het dinotherium, de mastodonte en de mammouth; de eerste behoort tot het geslacht van den tapir (Amerikaansch rund, het grootste landdier van Amerika), de twee andere tot het geslacht der *olifanten*. De verzameling tweeslachtige en kruipende dieren, alleen van uitgestorven rassen, is niet minder belangwekkend. Men vindt daar geraamten van kruipende dieren, waaronder sommige van 80 voeten lengte, o. a. de pterodactyle, eene soort van draak of harpy, welks geschubd ligchaam van vleugels voorzien is, 't welk het meest buitengewone dier uit de voorwereld genoemd wordt, dat door *Cuvier* terug gevonden is.

DUITSCHLAND.

— De zucht voor letteren en wetenschappen neemt in Rusland meer en meer toe. Terwijl Russische dichters zich met overzettingen der werken van *Horatius* en *Byron* bezig houden en verscheiden hoogleeraren zwaarlijvige werken over verschillende vakken van wetenschap het licht doen zien, hebben nu ook de studenten der Petersburger Hoogeschool verlof tot het uitgeven van een geleerd en letterkundig tijdschrift gevraagd en verkregen.

Blijkens een brief uit de Krim, heeft de operatie van het ligten der in de haven van Sebastopol gezonken Russische oorlogschepen een begin genomen. Van de ruim 80 schepen, die in den grond lagen, zijn reeds 10 naar boven gehaald, waaronder het stoomschip *Chersonese* van 260 paardenkracht.

— Mevrouw *Beecher Stowe*, schrijfster van *Uncle Toms Cabin*, bevindt zich tegenwoordig in Napels en maakt daar groot opzien. De genoemde roman is tweemaal in het Italiaansch vertaald en ook tot een drama bewerkt.

— Bij besluit van den Paus worden de R.-Kath. godsdienstige *corporatien* over den geheelen aardbodem gemagtigd, uit de fondsen van hunne gemeenten, in hunnen naam in te schrijven op de in den Kerkelijken Staat aan te leggen spoorwegen.

Het vermoorden van den gouverneur van Marino en eenige andere oproerige tooneelen ter dier stede hebben den Paus bewogen, den bevelhebber der derwaarts gezondene troepen te gelasten, om verscheidene maatregelen, die weinig van een staat van beleg verschillen, te nemen. Ook is de Paus voornemens aan de stad Marino, wier bewoners zich door een onrustigen geest onderscheiden, de door *Gregorius XVI* aan haar verleende eigene regtbank te ontnemen.

— Te Mainz hebben de kleedermakersgezellen den arbeid gestaakt om hooger loon te eischen. Ook de werklieden in hazevellen, zoo hier als te Hanau, Offenbach enz., ruim 500 in getal, hebben den arbeid gestaakt, mede om hooger loon te krijgen. De fabrijkanten weigeren toe te geven.

— Men verneemt thans uit Rusland, dat de Keizer in dit jaar geen buitenlandsche reis zal ondernemen.

FEUILLETON.

ALFRED MORELAND;
OF
DE NALATENSCHAP.

VRIJ NAAR HET ENGELSCH VAN EMERSON BENNETT,
DOOR J. H. JANSEN.

Vervolg.

VI HOOFDSTUK.

Tegen den avond van zekeren dag, nadat Alfred ongeveer twee maanden in de dienst van Dermat geweest was, zeide de oudste klerk, een vrolijke knaap, tot hem:

"Hoe zijt gij toch altijd zoo stil en zoo stipt op uwe zaken—zoodat gij zelfs geen oogenblik verkwist?"

"Omdat mijn tijd toekomt aan hem, die er mij voor betaalt, en ik geen regt heb om den eigendom van een ander te misbruiken," antwoordde Alfred.

"Regt of geen regt," hernam de ander, "ik wil niemands slaaf zijn. Gij krijgt er niets meer voor—zelfs geen bedankje. Hoe meer wij doen, hoe meer er van ons gevergd wordt; en ik voor mij heb besloten, het zoo hard niet aan te leggen."

"Wat noemt gij het zoo hard niet aanleggen?"

"Wel, van tijd tot tijd eens rondslenteren, eene cigaar rooken, en met mijne buren praten. Ik wil niet altijd aan het inpakken en uitpakken van goederen gebonden zijn, en aan het opmaken van rekeningen—voornamelijk zoo lang als de oude Dermat in staat is meer klerken te huren."

"Wat gij noemt het niet hard aanleggen, zou ik zeer lastig vinden; want ik kan het niet verdragen rond te slenteren, als de tijd mijn tijd niet is; ik heb eenen afkeer van cigaren, en wat mijne buren betreft, ik ben zoo gelukkig van met hen niet bekend te zijn."

"Zij zeggen dat gij een zuurmuil zijt."

"Zij hebben het regt om te denken zoo als zij willen; maar ik wilde u wel eens eene vraag doen, mijnheer Lackaday?"

"Ga uw' gang."

"Hoe komt het, daar gij toch zoo veel houdt van rondslenteren, rooken en praten, dat gij u nooit op die wijze vermaakt, als de heer Dermat aanwezig is?"

"Wel, omdat de o[illegible] het niet zou willen hebben—hij ziet al zijne kler-

"Goed, maar als gij nu bedongen had, hem slechts een gedeelte van den tijd te dienen, dan ben ik er zeker van, dat hij geene reden van klagen zou hebben."

"Ja, maar ik heb zulk een beding niet gemaakt."

"Dan beschouwt gij u voor zooveel of zooveel uren in zijne dienst?"

"Natuurlijk."

"Waarvoor gij maandelijks eene zekere som hebt te ontvangen?"

"Juist."

"Welnu, gesteld dat gij hem elk oogenblik van uwen tijd getrouw dient, en hij, als de maand uit is, u een paar dollars kort?"

"Dat zou ik natuurlijk niet toestaan."

"En toch laat gij hem het volle loon betalen, en kort hem van uwen arbeid voor meer dan driemaal die som."

"Maar zoo lang als hij het niet weet, wat is dan het verschil?"

"Dan meent gij dat het misdrijf niet in de daad, maar in de ontdekking ligt?"

"In zulk eene zaak spreekt dat van zelf."

"Gesteld dan dat ik u uwe beurs ontsteel en ontdekking ontga, dan ben ik geregtvaardigd, niet waar?"

"O foei! gij zijt te naauwgezet en te haarkloverig voor mij," was het zorgelooze antwoord. "Maar kom, laat ons van de leer afstappen en tot den wandel overgaan. De oude Dermat is van daag uit de stad, en ik ga mij wat vertreden op de Batterij. Kom, gij hebt hard gewerkt, en moogt wel eene kleine uitspanning hebben; wij zullen geen half uur weg blijven—kom dus!"

"Neen, ik heb het regt niet om mijne zaken te verlaten, en ik wil niet medegaan," was het beslissend antwoord.

"Ik wel," zeide de ander, en weg ging hij.

Lackaday was nog geene tien minuten ver, of Moreland had reden om zich over zijne vastheid van besluit om regt te handelen te verheugen; want onverwachts kwam de heer Dermat terug, en vraagde terstond naar zijnen eersten klerk, en van Alfred vernomen hebbende, dat hij was gaan wandelen, vraagde hij hoe lang hij reeds weg was.

"Een minuut of tien," antwoordde de ander.

"Zonderling!" hernam Dermat, "Hoe kan hij op zulk eenen tijd gaan wandelen, daar er nog zoo veel te doen is?" En hij ging in zijn kantoor. Ongeveer drie kwartier later kwam Lackaday binnen, en scheen geheel verbaasd en verschrikt, toen hij bevond dat Dermat gedurende zijne afwezigheid was terug gekomen.

"Waar zijt gij geweest, mijnheer Lackaday?" vraagde de koopman, uit zijn kantoor komende.

Lackaday wist niet hoe lang hij reeds terug was en, waagde het dus te antwoorden:

"Ik ben even naar het postkantoor geweest, mijnheer."

"Waren er geene brieven voor mij?"

"Neen, mijnheer."

De koopman ging zonder iets meer te zeggen den winkel uit, en Lackaday vervolgde:

"Dat hem de drommel hale! waarom bleef hij den ganschen dag niet weg! Welnu, het kost mij eenen fiksen leugen, om mij uit de klem te helpen;" en daar geen der klerken hem eenig antwoord gaf, ging hij aan zijne bezigheden.

Binnen weinige minuten keerde Dermat terug, met een paar brieven in zijne hand.

"Ik dacht," zeide hij, zijnen eersten klerk aansprekende, "dat gij naar het postkantoor waart geweest, en dat er geene brieven voor mij waren."

"Ik ben in het postkantoor geweest, mijnheer, en er waren er toen geene in uw laadje (box)."

"De klerk van het postkantoor verzekerde mij stellig, dat deze brieven reeds twee uren in mijn laadje hadden gelegen."

"Dan, mijnheer, liegt de klerk van het postkantoor stellig!" was het stuursche antwoord.

"Stil!" riep Dermat barsch, "Ik gedoog dergelijke taal niet in mijnen winkel!" en hier eindigde de zamenspraak.

Toen dien avond, nadat de werkzaamheden waren afgeloopen, Alfred dood op zijn gemak door den Broadway slenterde, wie ontmoette hem daar anders dan Lackaday!

"Kom," zeide de laatste, "gij kunt nu geen werk voorwenden om u te verontschuldigen—deze tijd is nu uw tijd—laat ons dus te zamen eens in den wind gaan."

"Wat is dat?" vraagde Alfred onnoozel.

"Wel, aan den rol gaan—een pretje hebben."

"Daarin kan ik niet met u mede doen," zeide Alfred op eenen beslissenden toon.

"Waarom niet?"

"Omdat het niet regt is."

"Bah! Gij ligt altijd te zedepreeken. Wel, hier is een oestersalon: laat ons binnen gaan en een hapje nemen."

"Ik drink nooit sterken drank."

"Geen' sterken drank drinken! Waarom niet?"

"Omdat het niet regt is, tenzij voor geneeskundige doeleinden gebruikt wordende, en omdat het een slecht voorbeeld is; bovendien heb ik geene behoefte aan eenen buitenlandschen prikkel."

"Loop heen met uw voorbeeld!—Wacht hier een oogenblik op me!" en Lackaday ijlde in een dier drinkholen, van welke de Broadway overvloeit.

Hij kwam spoedig terug, met een aanmerkelijk rooder gezigt, en de wandeling werd voortgezet. Na ongeveer een vierde mijl, onder het praten over allerlei onderwerpen, te zijn voortgegaan, stond Lackaday plotseling stil en zeide:

"Hier woont een mijner vrienden, dien ik zeer verlangend ben te spreken;" en terwijl hij sprak, liep hij haastig naar eenen trap, dien Albert nog niet had opgemerkt, en die van de straat af naar boven liep."

"Dan ga ik door," antwoordde Alfred, "want het wordt reeds laat."

"Neen," neen," zeide hij, "ik had liever dat gij mede gingt."

"Ik deed zulks liever niet. Ik ben met uwen vriend niet bekend; en bovendien, ik moet weldra terugkeeren en naar bed gaan, om morgen bijtijds op te zijn, en mij verfrischt en voor mijn werk geschikt te gevoelen."

"Daar komt hij weer," hernam de ander gemelijk—"altijd aan zaken denken! Men zou wel denken dat gij een aandeel in den winkel hadt, en in de winsten en verliezen van den ouden Dermat betrokken waart."

"Wel, het is waar dat ik zijn belang als mijn belang beschouw, omdat ik daarvoor betaald word; en ik geloof dat dit niet meer dan mijn pligt is."

"Goed, maar gij moet met mij naar boven gaan, ik zeg stellig, gij moet; ik zal u niet lang ophouden, en dan wandelen wij te samen terug."

Lackaday scheen op eene vreemde wijze in zijn besluit om naar boven te gaan te wankelen, en zelfs scheen hij eens, toen hij den trap reeds te halverwege was opgeklommen, geneigd om terug te keeren. Dit vreemde gedrag ontging de aandacht van Alfred niet, die een weinig nieuwsgierig was om er de reden van te weten.

"Daar gij er zoo op aandringt," antwoordde hij, "wil ik tien minuten bij u blijven, maar niet langer," en hij volgde Lackaday naar boven.

VII HOOFDSTUK.

Alfred dacht dat de laatste een kamertje van eenen bijzonderen vriend zou binnentreden: hoe groot moest dus zijne verbazing niet zijn, toen hij, na eenen langen, donkeren gang te zijn doorgegaan, de deur van eene groote, schitterend verlichte kamer opende, alwaar ongeveer vijftien of twintig personen om eene tafel stonden, op welke eene roulette stond, die door eenen man werd gedraaid, terwijl de anderen hun geld op de verschillende nommers zetten, die op het geolied doek, dat voor hen was uitgespreid, geschilderd waren. Alfred had nooit van te voren iets dergelijks gezien; maar hij begreep terstond, dat hij in een dier speelhellen was, die voor duizende jongelingen de poorten des verderfs en des doods waren, en keerde zich oogenblikkelijk om, om weg te gaan.

"Blijf," zeide Lackaday, die de uitwerking van zijn bedrog bespied had, hem te gelijker tijd gemeenzaam bij den arm vattende; "blijf maar een oogenblik, Alfred, en ik ga met u mede. Ik wil maar een enkel maal zetten, en dan ga ik heen. Kom, beproef uw geluk ook eens!—een enkel maal slechts—daar steekt geen kwaad in."

De Nieuwsbode.

SHEBOYGAN, WIS.

J. QUINTUS, REDACTEUR.

$2,00 per jaar, in vooruitbetaling.

DINGSDAG, DEN 12 MEI 1857.

DE NIEUWSBODE KOST VOOR NEDERLAND $3,50 PER JAAR; $2,00 IN DE ZES MAANDEN; ENKELE NOMMERS 10 CENTS.

KLEINE SOMMEN GELDS, HETZIJ BENEDEN EEN DOLLAR, OF CENTEN BOVEN EEN OF MEER DOLLARS, KUNNEN ONS IMMER PER BRIEF IN POSTSTEMPELS VAN EEN EN DRIE CENTS, VAN LAATSTGENOEMDE 'T LIEFST, IN BETALING WORDEN TOEGEZONDEN.

ZULKE STEMPELS KAN MEN KOOPEN BIJ ALLE POSTMEESTERS.

GEREGISTREERDE BRIEVEN MET GELD KAN MEN TEN ONZEN RISICO ZENDEN. VOOR HET REGISTREREN MOET DE AFZENDER 5 CENTS BETALEN.

NB.—GEBOORTE-, TROUW- EN DOODBERIGTEN WORDEN GEPLAATST VOOR 25 CENTS.

O, de lieve maand van Mei,
O, de maand van Mei!
Als en boom en hagen,
Duizend bloesems dragen,
En de kievit snelt ter wei,
O, de lieve maand van Mei!
Heerlijk, heerlijk, lieve maand van Mei!

Zoo heet het in het oud-vaderlandsche lied, maar helaas, wij in Wisconsin kunnen het nog niet zingen, ofschoon de lieve maand bijna half verstreken is. De boomen staan nog zoo kaal als bezemstokken, en blijde zullen wij zijn, als wij den 1 Junij onze kagchels buiten dienst kunnen stellen!

Het personeel der Hollandsche bevolking dezer stad is voor eenige dagen wederom vermeerderd door de aankomst van den heer C. A. HAGEMANS en familie, van Amsterdam, die zich hier heeft gevestigd als Doctor en Chirurgijn,—eene aanwinst die ons tot genoegen strekt. Moge eene goede practijk zijn leven in ons midden van langen duur doen zijn!

LAND AGENTSCHAP.—Blijkens advertentie in eene andere kolom heeft onze ondernemende stadgenoot LOUIS C. GURY, een algemeen landagentschap in deze stad gevestigd, waartoe hij in ruime mate alle geschiktheid bezit. Mr. GURY is een jongeling vol energie en wij twijfelen niet of alle hem opgedragene zaken zullen naar eisch door hem behartigd worden.

Men schrijft ons uit Cook County, Ills, onder dagteekening van den 5 Mei:

"Aangaande deze nederzetting kan ik melden, dat dezelve immer voorwaarts gaat, dermate, dat het kerkgebouw te klein wordt. Is er ergens een oord in Amerika, waar de weelderige bodem den landman rijke vooruitzigten voorspelt, dan zijn het deze streken. Boter en kaas wordt hier op groote schaal gemaakt en het is een genoegelijk gezigt, om in den zomertijd op het nog open liggende Rail road's land honderde koeijen (zonder bij vergrooting te spreken) te zien grazen. Ook in het gebruiken van Amerikaansche landbouwers-werktuigen, zoo als maai- en dorschmachinen, worden hier onze Nederlanders regte Yankees. Met uitzondering van een' leeraar, schoolmeester, twee schoenmakers, een kleermaker en een winkelier, is de geheele bevolking van den landbouwenden stand. Deze zoogenaamde Lage Prairie telt circa 400 zielen aan Nederlanders, zijnde omtrent de helft der bevolking van het township *Thornton*, zonder in aanmerking te nemen die van de Hooge Prairie. Indien nu alle die zegeningen de gemeenschappelijke bevolking doet eindigen in Hem, die de oorsprong van alle wezenlijke weldaden is, dan zal het hen leiden niet alleen tot aardsch, maar ook tot toekomstig geluk. Daar ik uit onderscheidene nederzettingen zoo iets uit UEd's. blad verneem, meen ik UEd. geene ondienst te doen, met bovenstaande te melden." M. J.

(Dank, goede Vriend, deze zijn juist de berigten, welke wij steeds met het grootste genoegen in ons blad opnemen, daar dezelve onze landgenooten met de verschillende *nederzettingen* in dit land meer bekend maken. Wij ontvangen bij wijze van nieuws niets liever dan dergelijke *plaatselijke* berigten.)

KOSTBAAR EIGENDOM GEVLOGEN.— Twee en twintig slaven, zijn gelijk wij vernemen, onlangs *ingekuipt* uit eenen zuidelijken staat ontsnapt. Zij bereikten behouden de zee, alwaar de tonnen geopend werden, en zoo kwamen zij gelukkig te New York aan, van waar zij in verschillende rigtingen naar het land gingen, waar de Dred Scott beslissingen hen niet konden bereiken. Zes hunner, eene moeder en vijf kinderen, kwamen hier heen. Te Thompsonville werd over de dertig dollars voor hen opgehaald, en in deze stad verkregen zij de middelen, om tot aan de hangende brug te komen. Zij zagen er armoedig uit en als of zij den gauschen winter waren ingekuipt geweest, maar de kinderen waren vrolijk, en zullen weldra de wouden van Canada van hun gejuich doen weergalmen. Twee en twintig stuks vee in eens, het verlies is te groot. Het is jammer.—*Springfield Republican.*

Milwaukee en Superior Spoorweg.

(*LAKE SHORE RAIL ROAD.*)

Wij lazen dezer dagen een verslag van den toestand en de vooruitzigten van den Milwaukie & Superior Spoorweg, door dezelfs President, den heer C. R. ALTON, en overtuigd van de levendige belangstelling welke onze lezers in de Lake Shore Counties van Wisconsin in dit gewigtig werk stellen, zoo volgt hier een kort overzigt van dat rapport, waaruit blijkt, dat de spoedige voltooijing van gemelden Spoorweg tot Sheboygan niet verre af is.

Hij zegt: "Het doel der organisatie, onder welke wij handelen, is de aanleg van eenen Spoorweg van de stad Milwaukee noordwaarts, langs de meerkust-steden Port Washington, Sheboygan en Manitowoc, naar Green Bay, aan den mond der Fox Rivier; van daar noordwestelijk naar het hoofd van Lake Superior." (Wij hebben ook eene Rail Road Kaart ontvangen van den heer J. S. FILLMORE, te Milwaukie, waar deze Spoorweg, gelijk boven vermeld, is afgeteekend tot Superior City.)

"Tusschen Milwaukee en Sheboygan—eenen afstand van vijf en vijftig mijlen—is de baan linie bijna onveranderlijk vastgesteld, en aan het beneden einde dezer baan (dat is bij Milwaukee) zijn reeds aanmerkelijke vorderingen gemaakt met het aardwerk, den aankoop en aanvoer van materialen.

"Met de La Crosse en Milwaukee Spoorweg Compagnie is een contract gesloten, krachtens hetwelk onze compagnie het regt wordt verleend om vier mijlen van hun spoor te gebruiken, en geregtigd is tot zulke schikkingen als in het depôt en passagiers station dier compagnie in de stad Milwaukee mogt vereischt worden. De aanleg der Milwaukee en Superior Spoorweg is dien ten gevolge vier mijlen buiten die stad, op dat punt aangevangen, waar dezelve zich van den La Crosse en Milwaukee Spoorweg afscheidt.

"De linie zoo wijd als tot Port Washington, is sedert Augustus onder contract en tien mijlen van dezelve zijn reeds tot legging der rails gereed. Den 20 September e.k. hoopt men Port Washington te bereiken, waartoe 4000 ton rails en vijf locomotieven zijn aangekocht.

"Onderlagen en nagels zijn genoeg voorhanden, om veertig mijlen baan te kunnen leggen; tevens zijn wagen raderen en andere materialen besteld, voor welker goede en zekere levering van New York de beste contracten zijn gesloten.

"Wanneer de geldmarkt gunstiger mag worden, dan hoopt de compagnie de baan *in dit jaar tot op elf mijlen afstands van de stad Sheboygan te voltooijen.* De kosten om dit deel der baan in rijdbaren toestand te brengen, worden geschat op $1,120,000, (dat is 40 mijlen, tegen $28,000 per mijl) waartoe de volgende middelen voorhanden zijn:

Contante en farm-mortgage actien-inteekeningen, die men nu verlangt	$450,000
Actien welke aan Contracteurs uitgegeven en tot den aanleg der baan en den aankoop der equipering gebezigd worden	120,000
Bonds der Stad Milwaukee	100,000
Bonds van Ozaukee County	200,000
Eerste hypotheken Bonds	400,000
Totaal,	$1,270,000

Hetgeen een overschot van $150,000 ter aanwending voor equipering en voltooijing der baan tot Sheboygan overlaat. De overige elf mijlen ook tegen $28,000 per mijl rekenende, dan zouden deze $308,000 kosten, waartoe verlangd worden:

Contante en farm-mortgage inteekeningen	$150,000
Bonds van de Stad Sheboygan	200,000
Eerste hypotheken Bonds	110,000
Totaal,	$ 460,000

De heer ALTON geeft dan een kosten beraming van de baan tot Green Bay, benevens de middelen daartoe, en zegt ten slotte:

Om te voorzien in den aankoop der rails en het equiperings-materiaal, is op de gansche eerste afdeeling van Milwaukee tot Green Bay—eenen afstand van een honderd en twintig mijlen—volgens een besluit der directie, eene eerste hypotheek of volmagt aan de "Farmers Loan en Trust Company" in de stad New York afgegeven, als zekerheid voor de betaling des kapitaals en der interessen van de acht percent dragende en twintig jaren loopende Bonds (obligatien) dezer compagnie, ten bedrage van twaalf honderd duizend dollars, met eene bepaling voor de oprigting eens Amortisatie fonds, dat ter aflossing des ganschen bedrags der Bonds bij of voor hunnen vervaltijd toereikende is. Tevens is bepaald, dat gedurende het jaar 1857 slechts voor vijf honderd en vijftig duizend dollars van deze Bonds, en de rest eerst na den 1 Januarij 1858 zal worden uitgegeven, wanneer de voortgang des werks zulks zal vereischen.

"De door deze hypotheek gestelde zekerheid is genoegzaam, daar de wetten van Wisconsin de validiteit van zulke stukken ten volle erkent, niet alleen in betrekking op het spoor en wat daartoe behoort, maar ook alle equipering insluit, welke er op gebruikt wordt."

Wij kunnen hier nog bijvoegen, dat, volgens een berigt in de Ozaukee *Advertiser*, het door de directie van dezen Spoorweg gedane voorstel aan de burgers van Ozaukee County, tot eene crediet leening van $200,000, met vrij algemeene goedkeuring ontvangen, en er slechts eenige oppositie te verwachten is in town Mequon, ofschoon men nog hoop heeft dat ook het volk dezer town zijne oogen zal openen voor eigen belang, eer de stemdag (19 Mei) aanbreekt.

Van dien kant staat de Compagnie alzoo niets in den weg, om den aanleg van dezen Spoorweg met alle kracht door te zetten, en wij twijfelen niet, dat, wanneer de beurt eerlang aan het volk van Sheboygan County komt om zijn gevoelen over een dergelijk voorstel uit te drukken, ook dit eene besliste meerderheid van stemmen daarvoor geven zal, om den Spoorweg tot deze stad te voltooijen.

NEMING VAN EEN AMERIKAANSCH SLAVENSCHIP.—Op den 16 April werd door de engelsche oorlogsbrik *Arabia*, aan de kust van Jamaica, een amerikaansch slavenschip, de *St. Ann's Bay* binnengebragt. De kapitein van den engelschen kruiser had vernomen, dat er twee met slaven geladen schepen op Cuba verwacht werden en hij kruiste daarom zorgvuldig. Op Maandag den 13den ontdekte hij een er verdacht uitziend schip, dat onder volle zeilen voer en vervolgde het. Toen de kapitein van het slavenschip zag, dat hij ingehaald zoude worden, verliet hij in eene sloep het schip, het geld, den chronometer en andere artikelen medenemende. De kommandant der *Arabia* zond hem zijne kanonneerboot achterna, met 15 man; de jagt duurde drie uren en toen het roer der vlugtende sloep verbrijzeld was, gaf zich de kapitein over. Twee zijner slaven en een tolk werden met den kapitein uit de sloep genomen en de andere manschap liet men met dezelve een goed heenkomen zoeken. De eerste luitenant ging toen aan boord des schoeners, die met negers en negerinnen was opgevuld. 373 leefden nog; 127 waren gedurende eene vaart van 29 dagen gestorven. Zij waren in den ellendigsten toestand, naakt, half verhongerd, zeer naauw bijeen gepakt, en met vuil en ongedierte bedekt. De bewoners van St. Ann's Bay werden op het gezigt dezer ongelukkigen met medelijden vervuld en bragten weldra levensmiddelen aan. Er werd eene koe geslagt en andere spijzen werden gereed gemaakt, en gedurende het koken werden de negers op het dek gebragt, gewasschen en met tapijten voorzien. Dertig hunner waren het sterven nabij. De kapitein weigerde zijnen naam te noemen, maar de tolk verklapte, dat nog meer schepen met eene lading menschen aan de afrikaansche kust waren achter gebleven; dat er door een genomen alle weken twee schepen afvoeren, met van 500 tot 700 slaven; dat de handel aan het stijgen was en dat bij het aan land zetten op Cuba, elke slaaf van 500 tot 600 dollars waard was. Op het schip waren nog slechts voor een dag levensmiddelen en de negers waren zoo hongerig, dat zij op het gezigt der spijzen moesten vast gehouden worden, opdat de zwaksten het eerst verzorgd werden. De schoener had twee dekken en de gevangenen waren daar zoo tusschen gepakt, dat elk 18 duim ruimte had, om zich te bewegen. Het schip gaat slechts zes voet diep, is zeer breed en plat, om, in geval eener vervolging, in ondiep water te kunnen vlugten, alwaar de dieper gaande oorlogschepen het niet volgen kunnen. De tolk verklaart, dat, als de slavenhalers de kruisers niet meer kunnen ontvlugten, zij naar een zeker punt der kust van Cuba zeilen, dat van klippen omringd is, zoodat slechts platte schepen er in kunnen varen en dat zij dan het schip aan den grond laten loopen en de slaven aan lun lot overlaten. De gansche kust in die streek is met menschenbeenderen bedekt.

De bevrijde slaven zullen, onder de leerlingswet van Jamaica, in afzonderlijke partijen worden verdeeld, onder werkgevers, die hunne diensten verlangen en eenen borgtogt moeten stellen, dat de zwarten menschelijke woningen verkrijgen, onderwijs genieten en in het algemeen onder het opzigt des landverhuizings-agents staan zullen.

De kommandant der *Arabia* zeilde spoedig weder af, om het andere opgegevene schip, eene bark, op te vangen.

GRENSSTRIJD TUSSCHEN DE STATEN NEW YORK EN CONNECTICUT.—Tusschen deze Staten bestaat een grensstrijd. In het jaar 1731 was de grenslijn tusschen beide Staten vastgesteld, maar door lengte van tijd zijn op vele plaatsen de grens-palen of steenen weggemaakt, waarin een paar jaren geleden beide Staten commissarissen benoemden, om eene nieuwe begrenzing te ondernemen. Deze konden het echter niet met elkander eens worden en gingen onverrigter zake uiteen. Connecticut begint de onevenredigheid tusschen zijne bevolking en die des Staats New York te gevoelen, en de Commissarissen van Connecticut wilden daarom zich deze gelegenheid ten nutte maken, om hunnen Staat een weinig te vergrooten, door met de aloude aanspraken van denzelven voor den dag te komen en die geldig te maken.

Door eene overeenkomst met New York van het jaar 1650 was een groot gedeelte van Long Island, dat de tegenwoordige County Suffolk bevat, aan Connecticut overgelaten, waardoor dit eene geldige aanspraak op deze bezitting verwierf. Toen echter Nieuw Nederland eene Engelsche colonie onder de landvoogdij des Hertogs van York werd, dwong de magt en de invloed des laatsten de Connecticut-colonisten, Long Island op te geven, dat zij ook daarna niet meer verkregen hebben. Op gelijke wijze verloor Connecticut het gansche land tusschen zijne tegenwoordige Staatsgrenzen en de Hudson rivier, want een verdrag met de Nederlanders had bepaald, dat de grenslijn aan den mond van den Marmaroneck beginnen en noordwestelijk tot aan de grenzen van Massachusetts loopen zou. Maar de Hertog van York was den Connecticutters te sterk, en zij moesten die grenslijn opgeven. Sedert New York en Connecticut souvereine Staten zijn, werd er geene grensbepaling tusschen beiden ondernomen. Connecticut gelooft daarom, dat ofschoon het zich tot hiertoe met de grenslijn van 1731 heeft te vreden gesteld, zijne oudere aanspraken toch nog gegrond zijn en geldig gemaakt kunnen worden.—*N. Y. Dem.*

De varkens cholera baart eene groote ontsteltenis, niet alleen in het Westen, maar in New York en de oostelijke Staten. Te Brighton, N. Y. was verleden Maandag de bezorgdheid zoo groot, dat 2,500 varkens, die te koop werden geboden, tegen geenen prijs koopers konden vinden. Te Greenbush, tegenover Albany, komen, naar wij vernemen, dagelijks 150 zieke varkens uit Illinois en Ohio aan. In Indiana zijn in *een* district, den verleden winter, ter waarde van $300,000 varkens gestorven.

Eene in Ohio gepasseerde wet maakt het tot eene overtreding, waarop de Staats gevangenis staat, strychnine bij het vervaardigen van whiskey te gebruiken. Whiskey maken is eene der "instellingen" van Ohio, voornamelijk in de Miami vallei. Sedert eenigen tijd hebben de branders van dit werkzame vergift gebruik gemaakt, bij het distilleeren van whiskey, en het is gebleken doodelijker te zijn voor de varkens, die met den borstel of de afgetrokken mout worden gemest, dan voor de tweebeenige schepsels, die de whiskey drinken. De "varkens Cholera," waarover zoo veel geschreven is, wordt op deze wijze verklaard.—*Albany Journal.*

Wij achten het hier niet ongepast, er onze lezers mede bekend te maken, wat strychnine is: zij zullen zich dan een denkbeeld kunnen vormen van het ruime geweten der Amerikaansche branders in het bijzonder, en van de menschlievendheid des zoogenaamden Yankee ondernemingsgeestes in het algemeen.

Strychnine, dit maar al te dikwijls misbruikte vergift, is het door eene scheikundige bewerking daaruit getrokken fijnste gedeelte, de wezenlijke giftstof uit de vruchten van den *strychnos nux vomica*, in het Hollandsch kraanoogen genaamd, een bekend muizen vergift, hetwelk in het oude vaderland ook wel eens gebruikt wordt, om de kraaijen dronken te maken, zoodat men ze met de hand vangen kan. Dit vergift is doodelijk voor alle blind geboren dieren en in eene groote hoeveelheid ook voor den mensch. Het verwekt alsdan benaauwdheid, stuipen, enz.

Dat het nu, op den duur gebruikt wordende, eene vernielende uitwerking op het menschelijk gestel moet hebben, laat zich ligt begrijpen, alsmede dat de fijnste bestanddeelen van hetzelve, bijna onmiddelijk den dood veroorzaken—en toch zijn het deze vreeselijke bestanddeelen, voor welker bestendig gebruik die brave branders zorgen, door ze onder eenen drank te mengen, die dagelijks en zoo algemeen gebruikt wordt. Zijn zij dus wel anders dan gepatenteerde menschenmoorders? En toch eten zij waarschijnlijk, uit klinkklare vroomheid, op Zondag geen gekookten pot.—*Red. Nieuwsb.*

GROOTE LANDVERHUIZING UIT NOORWEGEN.—Men verzekert dat er dit jaar over de 10.000 Noorwegers naar dit land zullen uittrekken.—Een gedeelte hunner zal zich in Canada nederzetten, maar het grootste getal zal een verblijf ergens in de noordwestelijke staten—Wisconsin, Iowa en Minnesota kiezen.—Geene klasse van Europesche landverhuizers maakt eene meer matige, naarstige en nuttige bevolking uit dan de Noorwegers.—*Milw. News.*

DE SCHEURING onder onze Democratische buren in Wisconsin is door de laatste benoemingen van Buchanan voltooid. Slechts de Barstow Democraten, ook wel de partij der "veertig dieven" genaamd, zijn de ware democraten en hun is de gansche buit ten deel gevallen. Daarop zijn de andere getrouwen in grimmigen toorn ontbrand en willen, gelijk wij reeds vermeld hebben, de Unie aan stuk laten gaan, zonder eene hand uit te steken. Verschrikkelijk!—*Ills. Staatz.*

DE STAARTSTER EN HET WEDER— Het is onbetwistbaar, dat de verstoorde staat van het weder, die reeds sedert weken alle weerkundige berekeningen heeft beschaamd gemaakt, zoo niet direct, dan toch op de eene of andere wijze indirect, door de groote staartster, die thans, door de onmetelijke ruimte, regtstreeks op onze kleine planeet aansnelt, wordt voortgebragt. Dergelijke veranderingen van het klimaat zijn ook vroeger waargenomen, gedurende dat de staartsteren de aarde digt voorbijgingen. De staartster van 1556 wordt gezegd eenen dikken en onaangenamen mist te hebben medegebragt, die een en twintig dagen duurde; die van 1826 ging vergezeld van zware regens en dien ten gevolge van overstroomingen, en ieder een moet zich het buitengewoon koude en strenge weder herinneren, dat tijdens de verschijning van de schitterende staartster van Maart 1843 heerschte.

De staartster, die nu de aarde nadert, is die van Karel V, die eerst in 1266 in haar perihelium, of haar digtste punt bij de zon, kwam. Op eenen helderen avond kan zij nabij B. Sagittarius gezien worden, en zij nadert klaarblijkelijk met groote snelheid. Haar kruisen van onze baan, of hare mogelijke botsing, kan zeer gewigtige en buitengewone aardrijkskundige veranderingen voortbrengen. Het is ontwijfelbaar, dat hare uitwerkselen op het weder reeds merkbaar worden.—*Alb. Journal.*

Waar de Oude New Yorksche Hollanders zijn.

Men is vrij algemeen van meening geweest, dat de oude Hollandsche familien van den Staat New York uit-tierven; de N. Y. *Daily News* ontkent dit, en zegt dat zij nog talrijk zijn in de towns van Long Island, alwaar zij een stil, eenvoudig leven leiden en zich slechts weinig met de politieke zaken bemoeijen; maar, als het noodig is eenen werkzamen beambte te leveren, iemand zenden, die eene eerzuil voor den staat is. De namen van vele burgers in deze town verraden Nederlandschheid—zulke namen als: Schoonmaker. Van de Veer, Van der Bilt, Lott, Berger, van Brant, De Nijse, Covenhoven, Duryea, Suijdam, Strijker, Wijckoff, Voorhees, van Dijke, Schenk en Rapelije. Caesar vond niet *meer Hollanders* onder de Belgen dan deze.

DE COUNTY SCHATKIST van Sheboygan County is, volgens bekomen informatie van onzen County Treasurer, in zulk eenen gunstigen toestand, dat bijna alle County Orders zijn ingewisseld, en die weinige welke nog in omloop zijn, ten volle door hem zullen worden uitbetaald, aan de houders derzelve bij de eerste aanbieding.

Daarbij komt nog, dat alle vervallen schulden der County betaald, alle gelden, tot andere fondsen behoorende, gestort, en alle tot 1 Mei vervallen interesten op Obligatien voldaan zijn. Zoo iets is nog nooit in Sheboygan County voorgevallen, en welke County kan eenen dergelijken gelukkigen staat van zaken aanwijzen?

Alle eer daarvoor aan den heer JOHN GEE, onzen bekwamen County Treasurer.

VREESSELIJKE UITBARSTING TE TOLEDO.—Maandag morgen, den 26 April, sprong de ketel van den zaagmolen van Raymond & Hathaway, te Toledo, makende volkomen eenen puinhoop van het gebouw, doodende eenen jongen, en zeer erg drie of vier anderen bezeerende.

De molen werd geheel in tweeën gespleten, terwijl de bindten en balken tot splinters werden geslagen. Een persoon, die op eenen houtstapel nabij den molen stond, werd over eene groote werf heengeslingerd, en kwam op een vaartuig in de kreek te regt, vreemd om te zeggen, zonder zich te bezeeren.

HOOFDPIJN EN ZWAKHEID.

De heer SILAS J. LISCOMB, te Birmingham, zegt: "Ik heb bevonden dat Boerhave's Hollandsch Bitter een geneesmiddel voor hoofdpijn en zwakheid is. Mijne vrouw heeft het ook met het beste gevolg gebruikt."

De heer A. S. Nicholson, te Pitsburg, zegt mede, dat hij er veel baat bij heeft gevonden voor zijne hoofdpijn.

Is te verkrijgen voor $1 de flesch, of zes fleschen voor $5, bij J. QUINTUS, te Sheboygan.

EEN ARTIKELTJE VOOR DE LIEFHEBBERS VAN STROOP.—De Wheeling (Va.) *Times* zegt, dat een korten tijd geleden een kruidenier in de nabuurschap van Fairview, Va., naar Wheeling ging en aldaar een vat stroop kocht. Hij nam dit mede naar huis, en verkocht het in het klein aan zijne kalanten, die allen door eene vreemde soort van ziekte werden overvallen, van welke zij echter spoedig herstelden. Niemand kon de reden dezer zonderlinge zaak gissen, totdat het stroopvat uitgeput raakte en deszelfs bodem werd ingeslagen, toen de gemeente verbaasd stond bij de ontdekking van een negerkind in het vat, van ongeveer acht dagen.

VERANDERINGEN IN DE CONSTITUTIE VAN MASSACHUSETTS.—Het getal der ingeleverde stemmen is niet van belang, maar toch zijn de veranderingen met beslissende meerderheid aangenomen. Boston gaf 800 stemmen meerderheid voor het amendement, dat niemand stemmen mag, die niet lezen en schrijven kan, en 4000 voor de nieuwe districts-verdeeling des Staats in Senatoriale en Vertegenwoordigers districten.

DE PARELVISSCHERIJ VAN PATERSON. — De berigten van daar luiden zeer gunstig, en als het zoo voortgaat als tot heden, dan zal de parelvisscherij weldra als eene hoofdbron der welvaart van de county Passaic kunnen worden beschouwd. Eene vrouw aldaar liet tien $100 banknoten van de Pacific County zien, die haar man, den dag dag te voren te New York voor eene parel had gekregen.

VALSCHE BANKNOTEN.—Er zijn nagemaakte $1 bills van de Fort Stanwix Bank, New York, in omloop.

De bills van de Saratoga Bank, N. Y. worden door de andere banken niet meer aangenomen.

Er zijn valsche $5 bills op de bank van Louisville in omloop. Vignet: portret van Fillmore, aan elke zijde een vrouwenbeeld. De gezigten zijn slecht uitgevoerd. Met een vergrootglas bemerkt men, dat de dame links geenen neus heeft.

VERLIEZEN TER ZEE IN APRIL.—Er gingen in April 58 zeeschepen verloren, geschat op $1,646,700, meest Amerikaansche. De totale verliezen in 1857 zijn geweest als volgt:

Januarij	$3,552,700
Februarij	1.668,600
Maart	1,293,500
April	1,636,700
Totaal in vier maanden	$8,161,500

De veiling van vaste goederen te New York heeft in de laatste drie maanden 7 millioen dollars bedragen.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

SHEBOYGAN, 11 Mei. De mail-stoomboot *Cleveland* heeft hare geregelde vaart tusschen Milwaukee, Sheboygan en Two Rivers in de afgeloopene week aangevangen. Indien het weder zulks toelaat, verlaat zij 's avonds ten 8 uur Milwaukee en komt hier 's morgens ten 3 uro aan. Vaart alsdan direct door naar Two Rivers, en komt denzelfden morgen om 10 uur hier weder terug, van waar zij naar Milwaukee vertrekt en aldaar 's avonds ten 6 uro arriveert, makende de gansche reis iedere 24 uren. Diligencen verlaten deze stad iederen morgen, behalve des Zondags, naar Fond du Lac en andere plaatsen west en noord.

De stoomboot *Arctic* vaart heen en weder tusschen Chicago en Green Bay, telkens te Sheboygan aanleggende, terwijl de stoombooten *Planet* en *Traveller* beurtelings iederen avond van Milwaukee naar Chicago varen, welke die reis doen in zes à zeven uren.

— Berigten uit het Zuiden en Westen zijn zeer onrustbarend wegens den voorraad van levensbehoeften voor menschen en vee. In Missouri zijn de graanschuren uitgeput en het vee komt van honger om. In sommige streken van Iowa geldt mais drie à vier dollars per barrel. In vele westelijke steden wordt het voeder weder opgekocht door dezelfde landstreek welke het vroeger afleverde. Uit Quincy, Ills., wordt geschreven, dat meel aldaar tegen $9 per 196 lbs, en aardappelen tegen $2,50 per bushel verkocht worden; overal gaan klagten op over de buitengewone duurte der levensmiddelen—Sheboygan niet uitgesloten. Ook in Michigan is gebrek aan tarwe, in welke behoefte Chicago en Milwaukee voorziet; zoo heeft de schoener *Napoleon* verleden week 5,300 bushels tarwe te Milwaukee geladen, bestemd voor de Grand River landstreek.

— De werkzaamheden voor de town schatters zijn krachtens eene door de jongste wetgeving aangenomen wet bijna vijfmaal meer dan vroeger. Onder zware boete zijn zij verpligt eene volledige opgave te doen van de onder hen woonachtige weerbare manschappen (militie); de namen, ouderdom, enz. op te geven van iederen doofstomme, blinde en krankzinnige, benevens eene volledige statistiek van alle producten van landbouw, delfstoffen en takken van industrie, in hunne respectieve towns, dorpen en steden.

— Onze landgenooten R. J. VAN DER SCHAAF en A. ZUURMOND zijn voornemens eerstdaags van hier naar Nederland een bezoek te gaan brengen. Eerstgenoemde naar Groningen en laatstgenoemde naar Zeeland (Walcheren).

ST. LOUIS, 1 Mei. De *Democrat* heeft berigten van Fort Desmoines, Iowa, tot op den 27 April, meldende dat, verleden Zaturdag, van 500 tot 600 Sioux Indianen de rivier Desmoines, in de nabuurschap van Fort Dodge, zijn overgestoken. Men koesterde vrees, dat het Fort was aangevallen. Het Fort is niet genoegzaam bezet, om eenen krachtigen weerstand te bieden. Er werden benden opgerigt, om hun te hulp te komen, en verscheidene huisgezinnen hadden de wijk naar Fort Desmoines genomen.—De grootste ontsteltenis heerscht er.

BALTIMORE, 1 Mei. Gisteren werden verscheidene goederentreinen op den Baltimore—Ohio spoorweg door eenen hoop van honderd conducteurs aangehouden. Deze hadden zich op eenigen afstand van de stad verzameld, sprongen op eenen trein, maakten de wagens van elkander los en jaagden den machinist en den stoker weg. Er heerscht eene groote opschudding langs den ganschen weg, daar de conducteurs overal aan de zaak deel nemen. Ook de ingenieurs had men tot deelneming trachten te bewegen. Het onlangs ingevoerde verzegelen der wagens had de conducteurs gekrenkt. De compagnie zal hen allen afbetalen en ontslaan.

Later berigt. Heden namiddag volgde een ernstig oproer. Vier goederen treinen reden, ten gevolge eener verordening des gouvernements onder de bescherming van gewapenden af, maar werden alle door de oproerlingen aangevallen. Ongeveer 30 schoten werden uit de wagens gedaan, en 2 der aanvallers gekwetst. Een trein kwam er door; de anderen moesten omkeeren.

— 3 Mei. Het spoorweg oproer is nog niet volkomen gedempt; de avondtreinen werden met eene militaire magt afgezonden, die uit drie door den gouverneur daartoe aangestelde compagnien bestond. Toen zij aan de Jackson brug kwamen, vuurden de oproerlingen op hen; de soldaten beantwoordden het vuur levendig, waarbij een der oproerlingen gedood en anderen gewond werden.

CHICAGO, 2 Mei. Gisteren namiddag ten vier ure had er plotseling eene uitbarsting plaats in de grondverdieping van het huis van H. J. Burley, 364 Wabash Avenue. De doffe slag werd ver in de buurt gehoord. Uit de puinen der eet- en ontvangst kamer blijkt zoo veel, dat de uitbarsting uit de eetkamer in de grondverdieping voortkwam. Deuren en vensters werden tot splinters geslagen en de vloer der kamer daar boven in het midden omhoog geworpen en verbrijzeld. Een klavier in die kamer verkeert in eenen klagelijken toestand. Zelfs de zijmuren der gezelschapskamer werden op verscheidene plaatsen weggeslagen en de ramen er uit geworpen. Alle meubelen en al het huisraad in de eetkamer en de keuken zijn vernield; zelfs de zware steenen der trappen, die van het zijpad naar het bovenste corridor voeren en waaronder zich de deur naar de grondverdieping bevindt, werden verscheidene duimen verschoven.

Gelukkigerwijze waren de bewoners des huizes

; "Daar steekt de dood in!" zeide Alfred ernstig. "Lackaday, gij hebt mij bedrogen—voortaan loopen onze wegen uit elkander!" en niettegenstaande de smeekingen en betoogen van den ander, ging hij vastberaden naar de deur, en bevond zich weldra op straat.

Lackaday volgde hem een eind wegs, en verzocht hem het niet tegen den heer Dermat te zeggen, die, zeide hij, zeer streng was, en het voor een' jong mensch eene groote misdaad achtte eene kleine onschuldige uitspanning te hebben, vergetende dat hij zelf jong was geweest, en hetzelfde had gedaan.

"Het is geene onschuldige uitspanning, mijnheer Lackaday, en dat weet gij wel!" antwoordde Alfred, met groote strengheid; "het is de groote weg tot misdaad, verderf en dood; en ik raad u ernstig aan er u van af te wenden, eer gij verloren zijt! Wat betreft het den heer Dermat te zeggen, ik weet naauwelijks wat daarop te antwoorden. Ik gevoel dat het mijn pligt is hem mede te deelen wat ik weet; en tegelijkertijd gevoel ik, dat ik het regt niet heb, om uwe geheimen aan den dag te brengen, daar gij niemand dan u zelven benadeelt. Dit wil ik doen: beloof mij plegtig, dat gij nooit meer dergelijke plaatsen zult bezoeken, en ik zal dit er door laten gaan—zoo niet, dan zal de heer Dermat alles weten."

"Ik beloof u plegtig, dat ik nooit een voet meer in een speelhuis zal zetten," antwoordde Lackaday; maar spoedig daarna wendde hij iets voor om Alfred te verlaten, en tien minuten later nam hij deel aan het spel rouge-et-noir.

Maar dit wist Alfred niet, en bij het naar huis gaan vraagde hij zich zelven af, of hij regt had gedaan, en zijn geweten antwoordde ontkennend. En hij gevoelde dit te sterker, toen, eenige dagen daarna, Lackaday zijn ontslag kreeg, en nog eene maand later gearresteerd en in den kerker geworpen werd, op de beschuldiging van diefstal met inbraak.

"Had hij regt gedaan," peinsde Alfred, "dan zou hij thans in plaats van gekerkerd, vernederd en veracht, vrij, geacht en bemind zijn;" en de nalatenschap zijns vaders kwam hem elken dag kostbarer voor, daar hij bij voortduring gelegenheid had, om zich van hare waarheid en wijsheid te overtuigen.

Alfred op zekeren avond laat van zijn werk naar huis gaande, ging door eene donkere, naauwe straat, om weg uit te halen. Plotseling sprong een man op hem toe, pakte hem bij de keel, en zeide, terwijl hij hem eene pistool voor het hoofd hield, op eenen zachten, heeschen toon:

"Uwe beurs,—kom gauw—of ik blaas u de hersens uit!"

Bliksemsnel greep Alfred de pistool, wrong dezelve uit zijne handen, en wierp hem, onder het worstelen, hevig op de straatsteenen neder.

"Genade!" hijgde de roover, toen hij zag dat hij geheel in de magt zijner tegenpartij was.

"Waarom zou ik genade hebben voor den booswicht, die mij zoekt te berooven en te vermoorden?" vraagde Alfred scherp.

"De nood dwong mij er toe," dus verdedigde zich de man; "ik zou zoo eerlijk zijn als iemand, zoo ik slechts iets had om van te leven; maar ik kan de gedachte niet verdragen, dat mijne vrouw en kinderen van gebrek moeten omkomen, en niet een onzer heeft in vier en twintig uren iets te eten gehad. Buitendien, mijnheer, meende ik u niet te vermoorden; want de pistool is niet geladen—zie maar."

Alfred onderzocht het, en bevond dat het zoo was.

"Waarom," zeide hij, "riept gij dan mijne liefdadigheid niet in, in plaats van uwe toevlugt tot eene overtreding der wetten te nemen, en eene snoode misdaad te begaan, door te trachten mij te berooven?"

"Ik heb liefdadigheid gezocht tot dat ik bijna was doodgehongerd," antwoordde de man, "en dat helpt niet—niemand wil mij iets geven. Ach, wees barmhartig, lieve mijnheer, en red mijn huisgezin van den dood!—want ik heb mijne vrouw en kinderen zoo lief."

De tranen schoten den edelen Alfred, bij deze roerende taal, in de oogen, en hij was de man niet om onder zulke omstandigheden kwaad te doen. Een verder onderhoud overtuigde hem, dat 's mans geschiedenis waar, en hij van nature eerlijk was, doch door eene aaneenschakeling van gebeurtenissen gedwongen was geworden een booswicht te zijn. Naar zijne woning gevraagd hebbende, zeide hij hem op te staan en naar huis te gaan, en dat hij hem volgen zoude; en dat, als alles zoo was, als hij gezegd had, er voor hem zou gezorgd worden; maar dat, als hij hem bedrogen had, hij aan de policie zou worden overgeleverd.

Eene wandeling van een kwartier bragt hem in het ellendige verblijf van den armen hals, en hij vond inderdaad zijne woorden bewaarheid. Op de vliering van een ellendig huis, in eene ellendige straat, vond hij de bleeke, vermagerde vrouw, bijna in lompen, en drie half naakte, uitgehongerde kinderen, die haar aan het lijf hingen en om eten riepen. Alfred was getroffen en hun eenig geld gevende, om zich voor dien avond het noodige aan te schaffen, beloofde hij den volgenden dag hunne behoeften beter te zullen opnemen. De berouwvolle tranen des vaders, terwijl hij zijne hand drukte, en het ernstige, hartelijke "God zegene u," van allen, toen hij afscheid nam, deden zijne tranen ruimschoots vlieten; en toen hij zich dien nacht op zijne peluw nederlegde, gevoelde hij in der daad dat hij overvloedig betaald was voor regt te doen. Den volgenden dag kocht hij levensmiddelen en kleederen, en zond die aan het huisgezin, en deed den man weten, dat, als hij bij hem wilde komen, hij hem werk zou trachten te verschaffen. De man kwam, met de tranen der dankbaarheid in zijne oogen, en op Alfred's aanbeveling werd hij door den heer Dermat als *drager of besteller* in dienst genomen. Hij betoonde zich getrouw en ijverig, en werd mettertijd een nuttig lid der maatschappij; en toen Alfred bedacht, dat zijne verdraagzaamheid en menschlievendheid niet alleen dezen man van de misdaad, en zijn huisgezin van den dood hadden gered, maar tevens het middel geweest waren, om hem tot een braaf en geacht burger te maken, zag hij geene reden om er leed over te gevoelen, dat hij zijns stervenden vaders last, van bij alle gelegenheden regt te doen, vervuld had.

Maar Alfred gevoelde zich bij deze gelegenheid niet geheel over zijn gedrag te vreden. Het kwam hem voor, als of aan de eene zijde de barmhartigheid sterk pleitte voor het verhongerende slagtoffer des gebreks, en toch scheen aan de andere zijde een zacht, onaangenaam rukken aan zijn hart en oor in scherpe woorden te fluisteren, "doe uwen pligt jegens de maatschappij," laat dezen man niet ontkomen, die, door uwe barmhartigheid stouter gemaakt, een verhard booswicht kan worden.—Stipte geregtigheid eischte de offering van dit slagtoffer op haar altaar—liefdevolle genade fluisterde, overweeg de magtige verzoeking; en Alfred dacht op dit oogenblik aan zijne eigene sterke verzoeking, toen hij de beurs vond, (en hij had nog niet eens een verhongerend huisgezin), en hoe zijns vaders zinspreuk hem redde.

Aldus leefde hij, met deze zinspreuk, aan welker last hij onder alle omstandigheden getrouw bleef, altijd voor hem, en was voorspoedig en gelukkig.

VIII HOOFDSTUK.

Een tweejarig bestendig vasthouden aan de voorschriften van zijnen stervenden vader, bewerkten eene groote verandering in de wereldsche zaken van Alfred Moreland. Hij was reeds compagnon van zijnen patroon geworden, en het huis Dermat en Moreland verkeerde thans in eenen zeer voorspoedigen toestand, en Alfred was goed op weg om fortuin te maken. Middelerwijl had hij met zijne verloofde, Emilia, geregeld briefwisseling gehouden; en ofschoon zij elkander sedert den bewusten gewigtigen avond niet gezien hadden, hadden zij toch, als het ware, in den geest met elkander verkeerd; en tot dus verre had geen van beiden reden gevonden, om van de plegtige gelofte, die hen voor het leven aan elkander verbond, berouw te hebben. De toenemende welvaart van Alfred was een streelend nieuws voor het hart van Emilia, want zij kon daardoor met eene blijde hoop voorwaarts zien naar den dag, waarop haar gierige en wereldsgezinde vader zich niet langer zou kunnen verzetten tegen hare vereeniging met hem, dien zij lief had, toen hij arm was.

De laatste brief van Emilia had hem de tijding gebragt, dat haar vader, in de hoop van zijne wereldsche goederen te verdubbelen, eene nieuwe en zware speculatie had aangegaan, die alles wat hij bezat in aanspraak nam. Alfred schudde het hoofd toen hij dit las; want hem kwam deze speculatie—dat niet meer of minder was dan het meel opkoopen, en het op eenen buitensporigen prijs houden; dus letterlijk de maatschappij berooven, en de armen verdrukken—noch regt, noch wijs voor; maar hij antwoordde er niets op, om het gevoel van haar, die hij lief had, niet te kwetsen. Een paar maanden later ontving hij eenen brief, die de tijding bevatte, dat, de tarwe oogst beter zijnde uitgevallen, dan men verwacht had, het meel gedaald was; en dat, in plaats van, gelijk hij verwachtte, zijne bezittingen te verdubbelen, Bernard Everett bankeroet was gegaan, en zijn prachtig huis verkocht zou worden, om zijne schulden te betalen.

"Wee hun, die de armen verdrukken!" riep Alfred uit, toen hij dit gelezen had; en schoon het hem om Emilia leed deed, erkende hij heimelijk, dat het de vergeldende regtvaardigheid der Goddelijke Voorzienigheid was.

De volgende tijding, welke Alfred aangaande deze zaak ontving, behelsde dat de roerende en onroerende goederen van Everett in beslag genomen en verkocht waren, en dat hij en zijn gezin uit hun prachtig huis waren gezet, om het leven, als het ware, weder in armoede aan te vangen, met eenen schuldbrief van twee duizend dollars boven hun hoofd hangende. Door het uit een doen van zekeren handel met zijnen compagnon, had Alfred toevallig vijf en twintig honderd dollars in zijn bezit; en met dit geld ging hij op reis naar huis. Den persoon kennende, die den schuldbrief van Everett had, ging hij regtstreeks naar hem toe, en vraagde wat hij er voor hebben wilde, geld op tafel?

"Duizend dollars," was het antwoord.

"Hier is uw geld; hernam Alfred; en het geld nedertellende, nam hij de schuldbekentenis en ging naar huis.

Hij ging eerst bij zijne moeder aan, en na eene kleine wijl bij haar geweest te zijn, vraagde hij, waar de Everetts woonden?

"Zij wonen in eene oude keet, aan het verste eind van het dorp," was het antwoord, "en zijn zeer arm. Gij zult zien, dat de schrapende Everett thans niet in eenen toestand is om u zijne dochter te weigeren."

Alfred wachtte niet langer om meer te hooren, maar ging weg om bij de arme Everetts een bezoek af te leggen. Den gauschen weg over door het dorp hielden hem mannen, vrouwen en kinderen staan, allen gretig om hem de hand te drukken, en een vriendelijk woord te zeggen; want iedereen hield veel van Alfred, en het goed dat hij aan de dorpelingen gedaan had, toen hij nog rijk was, benevens dat van zijnen vader voor hem, was niet vergeten.

Eindelijk bereikte hij de plaats zijner bestemming, en klopte aan de deur van een ellendig kot; en terwijl hij dit deed, kon hij niet laten van het tegenwoordige verblijf zijner geliefde met dat te vergelijken, waar hij haar het laatst gezien had. Geen glimlagchende doorvoede bediende antwoordde nu op zijn kloppen; maar de deur werd door de arme Emilia zelve geopend, wier bleek, afgetobt, bijna vervallen gelaat, en goedkoope, bekrompene kleeding hem zeer aan het hart gingen. Zoo als zij Alfred zag, slaakte zij eenen hevigen kreet, wierp zich in zijne geopende armen, en barstte in eenen vloed van tranen uit.

(*Slot volgt.*)

op de bovenste verdieping; de eenigste gekwetste is een jongman, wiens naam wij niet te weten konden komen. De oorzaak der uitbarsting schijnt eene achteloosheid der gaswerkers te zijn, die gedurende dien dag aan de pijpen werkten.

Het gas schijnt in groote hoeveelheid in de onderste kamers te zijn gestroomd, en de lieden van het huis vraagden aan dit werkvolk, of er geen gevaar was, als men licht aanstak. Toen dit ontkennend beantwoord werd, stak men licht aan en de uitbarsting vond oogenblikkelijk plaats.—*Ills. Staatz.*

New York, 4 Mei. Het verhoor in den Burdell moord is heden, voor het Hof van Oyer and Terminer, aangevangen. Een groote oploop van volk had daarbij plaats. Mrs. Cunningham was er met hare twee dochters tegenwoordig, alle drie in het zwart gekleed, maar er welgemoed uitziende. Eckel was er ook den ganschen dag aanwezig. Tot dus verre is de gansche dag hoofdzakelijk doorgebragt met het maken eener jury. Honderd en vijftig gezworenen werden in boete geslagen, wegens niet verschijning. Mrs. Cunningham's raadsman verklaarde haar niet schuldig, en verzocht een verhoor op de beschuldiging.

— 5 Mei. De jury in de zaak van Burdell's vermoording legde gisteren avond den gebruikelijken eed af. Het verhoor zal dezen morgen voortgang hebben.

GEMENGDE BERIGTEN.

Een correspondent van de New Orleans *Picayune* zegt, dat er dezen winter ongeveer tien duizend van Afrika uitgevoerde slaven op de kust van Cuba zijn aan land gezet.—Te Louisville is de tegenwoordige voorraad spek 15,600 barrels, tegen 41,000 op den zelfden tijd in het vorige jaar.—De vrouw van eenen burger van Petersburgh, Virginie, heeft onlangs een kind ter wereld gebragt met twee tongen.—De Paus zal in Junij Frankrijk bezoeken.—Het getal sterfgevallen te Londen is van 1,200 tot 1,400 in de week.—Baksteenen worden te St Louis verkocht voor $12 de duizend.—De roerende en onroerende goederen van Ohio zijn, in twintig jaren tijds, van 80 tot 860 millioen in de schatting gestegen.—Gouverneur Chase van Ohio heeft toegestaan een candidaat voor herkiezing te zijn.—De bevolking van Utah bedraagt volgens Brigham Young tegenwoordig 95,000 zielen.—In de laatste twee jaren zijn er te Philadelphia vijf en negentig zelfmoorden voorgevallen—negen en zestig van mannen en zes en twintig van vrouwen.—Een laatst nommer van de Leavenworth *Herald* is er voor, de Vrij Staatsmannen op te hangen en zegt: "de eenige hoop voor Kansas is in hennep."—De burgers van Montgomery, Alabama, hadden in de voorlaatste week reeds nieuwe aardappelen: in Wisconsin zal men zachtjes aan met het poten aanvangen.—Op dezelfde plaats had men op denzelfden tijd reeds op den kouden grond geteelde komkommers en eenige dagen vroeger doperwten.—Men schat, dat het westen, dezen zomer, eene vermeerdering van tusschen de tien en vijftien duizend Noorwegers zal ontvangen.—Een berigt uit Adrian zegt, dat op den Michigan Southern Road een trein aldaar uit het spoor is geworpen, en daarbij vier personen gedood zijn.—De Chinezen op Borneo hebben den 15 Feb. een aantal Europeanen gedood, en eene bende Maleyers en Yanks hebben dezen moord gewroken door 2,500 Chinezen om hals te brengen.—Urgiza, President der Republiek Argentine, heeft eene kudde vee, die hem een half millioen in het jaar opbrengt, en uit drie maal honderd duizend stuks bestaat.—Eene koe van Luther Studley, te Chester, Vermont, heeft dezer dagen drie stierkalveren geworpen; de moeder en de kinderen zijn zoo wel als men wenschen kan.—Jim Breckinridge, de neger, te Louisville, die zoo gelukkig was de helft van den kapitalen prijs van $30,000 te trekken, heeft zich en zijn huisgezin voor eenen matigen prijs vrij gekocht, en het overschot van het geld is onder het opzigt van eenen curator gesteld.—Onder de uitvoer artikelen van New York, in de vorige week, bevonden zich 10 drukpersen voor Australie.—Over de honderd landverhuizers naar Kansas kwamen in de voorlaatste week door Memphis, velen hunner met hunne slaven bij zich.—De Senaat van Massachusetts heeft de bill van het Huis verworpen, waardoor de godloochenaars als getuigen in de geregtshoven worden toegelaten.—De aartsbisschop van Utrecht en de bisschoppen van Haarlem en Deventer hebben geprotesteerd tegen de leer der onbevlekte ontvangenis.—Volgens den *Messager de St. Jaques* van 18 April is het suikerriet in Louisiana geheel dood gevroren.—De *Columbia Reporter*, te Portage, heeft den naam van Wm. A. Barstow opgeheischt, als deszelfs keus voor aanstaanden gouverneur van Wisconsin.—Koningin Victoria heeft Engeland weder een koningskind geschonken, zijnde thans het negende.—Gouv. Geary zegt dat hij op eene reis, spoedig nadat hij in Kansas kwam, op eenen niet zeer bereisden weg, de lijken van drie en twintig Vrij Staatsmannen zag liggen.—Er zijn te St. Paul, Minnesota, twee compagniën opgerigt, om eene stad aan de rivier Missouri uit te leggen, die, zoo mogelijk, de hoofdstad van het Territoir Dahkota zal zijn.

LATERE BERIGTEN VAN EUROPA.

NEDERLAND.

's Gravenhage, 10 April. Van eene welonderrigte zijde doet de *Dr. Ct.* de volgende mededeeling: "In het *Handelsblad* is medegedeeld, dat de heer *van Rappard*, minister van binnenl. zaken, weldra zou aftreden, en dat de oorzaak hiervan gelegen zou zijn in verschil van gevoelen met zijne ambtgenooten omtrent de beantwoording der vraag, wat er zou moeten gebeuren, wanneer de Tweede Kamer art. 21 der voorgedragene wet op het onderwijs, zoo als thans in het ontwerp opgenomen, verwierp.

"Dat de heer *van Rappard* weldra zal aftreden, is zeer waarschijnlijk, doch niet om eenige politieke reden, maar omdat zijne gezondheid, die altijd zwak is geweest, niet is opgewogen tegen het zware werk, aan de portefeuille van binnenl. zaken verbonden; hij heeft deze portefeuille voor die van de Hervormde eeredienst *bepaald tegen zijn zin* verwisseld, en alleen om aan het uitdrukkelijk en door hem geeerbiedigd verlangen van den Koning te voldoen, doch hij heeft steeds het voornemen gehad om zich van het publieke leven terug te trekken, of althans een minder werkzaam en minder vermoeijenden werkkring op te zoeken, zoodra andere belangen dit zouden veroorloven.

"Hij denkt overigens zeer homogeen met zijne ambtgenooten, en het zou niet bij hem zijn opgekomen, om het ministerie te verlaten, zoo hij minister van Hervormde eeredienst was gebleven.

"Het aftreden van dezen kundigen en met grooten ijver voor 's lands welzijn bezielden staatsman zal een groot verlies voor het Ministerie zijn.

"Er zijn ook geruchten in omloop, vooral naar aanleiding van mededeelingen in de *Utr. Ct.* en de *Independance Belge*, dat andere leden van het Ministerie mede zouden aftreden en bepaald de heer van der *Bruggken*. Men meent dat van zoodanig voornemen vooralsnog niets bestaat, althans de verwerping van paragraaf 4 van art. 21 der onderwijs-wet schijnt de aanleiding daartoe niet te zullen zijn."

— L. l. Dingsdag overleed te Utrecht, de sedert 1843 emeritus-hoogl. aan de Leidsche hoogeschool *J. Nieuwenhuis*, die verscheidene jaren onderwijs gaf in de bespiegelende wijsbegeerte, en wiens belangrijke geschriften in dat vak bekend zijn. Hij was ook sedert 1823 lid van de maatschappij der Nederl. letterkunde.

Leeuwarden, 9 April. De besmettelijke longziekte gaat onafgebroken voort, hare verwoestingen onder den schoonen veestapel dezer provincie aan te rigten. Van de 43 gemeenten in dit gewest zijn op dit oogenblik slechts 8, die over 't geheel weinig vee bezitten, van de ziekte verschoond. Er zijn gemeenten, waar slechts een vijfde der veehouders van deze ramp is bevrijd gebleven, en er wordt meer dan een dorp gevonden, waar *alle* stallen voor en na zijn aangetast geworden. De drie eerste maanden dezes jaars geven alreeds een verlies van 3655 runderen [waarvan 1502 gestorven en 2153 gedood zijn], of gemiddeld 281 per week. Het getal nieuwe stallen bedraagt over hetzelfde tijdvak niet minder dan 446, of gemiddeld 34 per week. De grootste cijfers vertoonden alweder, even als in de meeste vorige jaren, de tweede week van Februarij, toen 345 runderen stierven of werden afgemaakt en op 53 nieuwe stallen de ziekte uitbrak. De buitengewone hoogte dezer getallen springt vooral in 't oog bij vergelijking met die van het overigens ook reeds ongunstige jaar 1856, toen gedurende het 1ste kwartaal in het geheel 1887 gevallen [538 gestorven en 1349 gedoode runderen], of gemiddeld 145 per week, en 214 nieuwe stallen, of gemiddeld 16 in de week, voorkwamen en de hoogste cijfers van een en ander in eene week 118 en 31 waren,—om niet te spreken van 1855, waarvan de eerste drie maanden slechts een verlies van 686 runderen [238 gestorven en 448 afgemaakt] en 67 nieuwe stallen aangaven.

Aanzienlijk vooral is thans ook het getal gestorven beesten tegen over dat der runderen, die gedood werden en waartoe in vele, zoo niet de meeste gevallen alleen dan nog wordt overgegaan, wanneer men zich eindelijk heeft overtuigd, dat het beest ongeneeslijk is. In verscheidene gemeenten is het eerste cijfer zelfs belangrijk hooger dan het laatste, en over 't geheel is de verhouding als 1: 1,43 tegenover 1: 2,5 in 1856. Wij wezen er reeds vroeger op, hoe de veehouder daardoor de ramp der longziekte nog drukkender voor zich maakt. Men mag toch gerustelijk aannemen, dat, wanneer al deze thans gestorven runderen nog tijdig waren afgemaakt, gemiddeld *f* 30 per rund zou zijn verkregen, hetgeen voor de geheele massa niet minder dan *f* 45,000 zou hebben opgeleverd. Dit aanzienlijk bedrag is echter thans geheel verloren gegaan, dewijl het gestorven rundvee, als ongeschikt voor de consumtie, in zijn geheel moet worden begraven. Wij laten nu nog geheel buiten berekening de meerdere waarde, die ook de thans afgemaakte runderen zouden hebben gehad, wanneer men meer tijdig tot dezen maatregel ware overgegaan.

Wel wordt hier tegenovergesteld, dat door het stelsel van *dadelijke* afmaking niet toe te passen, vele runderen worden behouden, die, doordien zij de ziekte hebben doorgestaan, eene grootere waarde erlangen; doch aan dit voordeel staat weder tegenover, dat ook de later herstelde runderen, tijdens hunne ziekte de smetstof verspreiden en daardoor de stallen van menig schoon stuk vee berooven. De ondervinding is ook hier weder de beste leermeesteres. Immers van het laatst van 1849 tot den 1sten Januarij 1855,—dus over ruim *vijf* jaren,—toen het aangetaste vee van wege de provincie werd afgemaakt, bedroeg het getal der afgemaakte of gestorven runderen 12,089; terwijl van laatstgenoemd tijdstip tot den 1sten April dezes jaars,—alzoo over slechts *twee en een vierde jaar*,—onder de nieuwe orde van zaken, 11,411 en derhalve bijna een gelijk getal runderen aan de longziekte zijn verloren gegaan.

Op de bovengemelde wijze wordt dan ook de zaak door heeren gedeputeerde staten dezer provincie begrepen, die, naar wij vernemen, onlangs de aandacht van de burgemeesters op dit punt gevestigd en hen tevens uitgenoodigd hebben, zich in betrekking te stellen met de besturen der onderlinge veeverzekering-maatschappijen, die in hunne gemeenten mogten bestaan,—hun invloed te bezigen, ten einde, mede in 't belang dier maatschappijen zelve, voortaan tot eene meer spoedige en, zoo mogelijk, dadelijke afmaking van het eens door de longziekte aangetaste rundvee worde overgegaan en, zoo doende, te trachten, de verdere verspreiding der smetstof te stuiten,—en voorts hunne medewerking, casu quo, daartoe te verleenen.

Wat de inenting van het rundvee betreft, zoo kunnen wij mededeelen, dat daarmede nog steeds, op de door het provinciaal bestuur gestelde gunstige voorwaarden, wordt voortgegaan en sedert het najaar van 1856 verscheidene duizenden runderen die kunstbewerking hebben ondergaan. Over 't algemeen is de uitslag allezins gunstig te noemen, en in vele gevallen is de waarde van dit voorbehoedmiddel reeds ten duidelijkste gebleken. Met den 16den April is echter, volgens de bestaande bepalingen, het tijdstip daar, dat voor rekening en op kosten der provincie niet meer kan worden ingeent. Eerst met den 1sten September kan daarmede weder op die wijze een aanvang worden gemaakt. (*Gron. Ct.*)

Amsterdam, 11 April. De heer *J. Calman* te Amsterdam, heeft aan den Minister van Binnenl. Zaken en den gemeenteraad dier stad een adres aangeboden, waarbij hij concessie vraagt, tot het leggen van eene vaste brug over het IJ, en het aanleggen van eene voorstad met breede kaden, behoorlijke grachten, straten, beweegbare bruggen en waterkeeringen. De kosten dezer onderneming, waarvoor het kapitaal volgens den heer *Calman* aanwezig is, zouden bedragen *f* 12,000,000; als *f* 7,600,000 voor de uitbreiding der stad en *f* 5,000,000 voor de te bouwen vaste brug, met de daarnevens aan te leggen pakhuizen enz. Het geheele werk zal door den aanvanger uiterlijk in zes jaren worden voltooid.

MARKTPRIJZEN.

Sheboygan, Wis., den 11den Mei 1857.

Meel, Tarwe, ℔ zak.	$2,37 @ 2,63
Meel, Rogge, „ „	2,00 @ 2,50
Meel, Boekweit, per 100 ℔s.	2,00 @ 2,50
Blanke Winter Tarwe, ℔ bushel,	1,00 @ 1,10
Roode winter Tarwe „ „	0,90 @ 0,95
Club Tarwe, ℔ bushel,	0,85 @ 0,90
Zomer Tarwe, „ „	— @ —
Rogge, „ „	70 @ 72
Garst, „ „	1,50 @ 1,75
Haver, „ „	0,50 @ 0,55
Ind. Koren, „ „	75 @ 76
Witte Boonen, „ „	2,00 @ 2,50
Erwten, „ „	90 @ 1,00
Aardappelen, „ „	75 @ 81
Vleesch, ℔ 100 ℔s.	6,00 @ 8,00
Spek, „ „ „	10,00 @ 11,00
Boter, ℔ ℔.	18 @ 23
Reuzel, „ „	14 @ 16
Kaas „ „	14 @ 16
Eijeren, ℔ dozijn	13 @ 15
Droogo Appels, ℔ bushel	2,75 @ 3,00
Groene Appels, ℔ barrel	— @ —
Spek (mess) ℔ barrel	$20 @ $22
Zout, ℔ barrel	2,25 @ 2,50
Wit Visch, ℔ barrel,	6,50 @ 8,00
Whiskey, per gallon	0,33 @ —
Timmerhout, per M.	10,00 @ 15,00
Shingles, ℔ M.	1,37 @ 3,00
Hooi, ℔ ton	$12 @ $13
Hout, per cord,	2,00 @ 2,25

CORRESPONDENTIE.

Een R. Katholijke lezer in Brown County schrijft ons, dat de *Nieuwsbode* daar meer lezers zoude vinden, wanneer hij onpartijdig in godsdienst was. Wij weten er niet van, ooit een artikel in onze courant te hebben opgenomen, hetwelk *partijdig* tegen en *stootend* voor de belijders van dat geloof zijn kon,—integendeel, wij plaatsen zoowel berigten aangaande de Roomsche kerk of personen die dat geloof omhelzen, als omtrent andere, maar wenschen jegens niemand, welk geloof hij ook belijdt, partijdig te zijn. De *Nieuwsbode* zeilt onder geenerlei godsdienstige vlag, lieve vriend! onverschillig wat de redactie voor haar zelven gelooft, niet omdat zij de godsdienst haat, maar om de eenvoudige reden, dat godsdienstige onderwerpen, welke haat en tweedragt wegens het geloof tusschen Protestanten en Roomschen zouden kunnen zaaijen, in geen nieuwsblad gelijk het onze te huis behooren.

— Aan A. d. K. te T. worden twee Boekjes over den Doop afgezonden.

— Idem aan M. J. een werkje van Bilderdijk.

— Idem aan J. d. V. de verlangde boeken.

— Tot dus verre hebben wij nog van geene dingers naar de premien vernomen.

— Brief no. 3 d.d. 18 April, van onzen Correspondent te Rotterdam, kwam te laat voor dit nommer.

Advertentien.

GETROUWD:

*** Holland, Sheb. Co., Wis., 29 April, 1857.
B. J. WISSINK
en
GERRITJE VEENENDAAL,
door J. R. Muller, Esq.

*** Grand Rapids, Mich., 6 Mei 1857.
JAN CORNELIS KLIJN
en
NEELTJE QUINTUS.

*** Grand Rapids, Mich., 7 Mei 1857.
JACOB de BOE
en
MARIA QUINTUS.

*** Holland, Sheboygan Co., Wis., 6 Mei 1857.
JOHAN A. RAMAKER
en
GEZINA E. TEN DOLLE,
door den w.e.w. heer P. Zonne.

*** Holland, Sheboygan Co., Wis., 6 Mei 1857.
JAN C. DEUNK
en
JOHANNA BACK,
door den w.e.w. heer K. v. d. Schuur.

Mengelwerk.

AMERIKA.

Wat schouwspel houdt mij opgetogen,
En bindt mijn geest aan 'tschoonst verschiet,
En maalt de toekomst voor mijne oogen;
En spelt me, als eens de roem is in het niet vervlogen,
Die nog Europa, schoon reeds kwijnende. geniet,
Een heldren dag aan verre hemeltransen,
Waar volksroem met ondoofbre glansen
Zich in het rond ontwikk'len zal;
En toont mij daar een snoer van rijken,
Die, groot door eigen kracht, met hellen luister prijken
Voor de oogen van 't Heelal?

Gij zijt het — gij, Amerika!
Reeds is uw morgen aangebroken;
Reeds hebt gij 't hoofd omhoog gestoken,
En op uw grond weerklonk het donderend: "verga
De schrik, door willekeur geboren,
De vrees, die elk gevoel deed smoren
Voor onafhanklijk volksbestaan!
Verga de magt dier dwingelanden,
Die onbeperkt, vol strafbren waan,
Zich meesters noemden dezer stranden,
Waar, met der menschheid vloek belaan,
Zij, met Gods wetboek in de handen,
Gods wet vertrappend, in nooit meer te slaken banden
De volken durfden slaan!
Verga hun ijdle trots, en wapper' slechts hun VAAN
Aan gindsche zij van d' oceaan:
De dag des heils breke aan!"

Gij zijt het, gij, Amerika!
Reeds prijkt uw Noorderdeel, voor 't aanschijn van heel de aarde,
In onmiskenbre glans en waarde:
Gevestigd staat Columbia;
En Peru, Mexiko, Chili, Guatimala,
Die één belang, één doel verbinden,
Zien mee den langen nacht verzwinden,
Die met zijn mistwalm hield den rijksten grond bedekt,
En rijzen uit den slaap, door 't komend licht gewekt.

Zoo, in het hart der aard verholen,
Geroed door onnaspeurbre kracht,
Ligt in het zaadhuis diep verscholen
De kiem, die haar ontwikkling wacht.
Daar is het bar getij verdwenen
Daar ijlt de vorst des winters henen,
En daalt de blonde lentemaagd,
En doen de ontboeide zonnestralen
Weer veerkracht in de gronden dalen,
Wier kostbre schat die koestring vraagt.
En 't zaadje, van dien gloed doordrongen,
En opgebersten, losgesprongen,
Wringt zich omhoog door 's aardrijks korst,
Rijst, bloeit, schiet voort, schenkt tal van vruchten,
En jaar op jaar verhoogt de kracht der zomerluchten;
De hooggewelfde stam behoeft geen val te duchten:
Hij staat!—hij is der wouden vorst!

Zoo bloeit gij ook, o vrije Staten!
Te lang den ondoordringbren nacht
Der onvermaardheid prijs gelaten,
Zoo stijgt ge omhoog met reuzenkracht.
De Zeegod heft zich uit de baren,
En steekt verbaasd het hoofd omhoog;
En blijft op uwe ontwikkling staren
Met van bewondring vonklend oog.
Zoo rijst ge, in spijt van wie 't nog wagen
Uw groei, uw voortgang te belagen,
Gelijk een feniks uit den asch;
En doet uw eigen vlaggen wappren,
En schaart uw eigen keur van dappren,
En zendt uw vloten uit op Nereus waterplas.—
Vergeefs, in magtelooze woede,
Verhieft ge, o Spanje! nog uw roede
En dreigde een wereld aan uw oppermagt ontrukt.
Een hooger Godspraak liet zich hooren:
"Daar zij de dag des heils herboren,
Wanneer het trotsch Euroop, door eigen last gedrukt,
Voor de ommezwaai van 't lot zich bukt."
Zij werd vervuld: zij zelve wees die stranden
Der vrijheid tot een schutsoord aan,
En wrokkend zie 't de Kastiljaan,
Terwijl hij magtloos wroet in eigen ingewanden.
God sprak: "mijn wil, hoor, aarde! hoor het, zij:
Amerika wordt vrij!"

O schouwt met onomsluijerde oogen
En staart in 't onbenevеld licht,
Wie nog, door valschen waan bedrogen,
Kasteelen op een zandgrond sticht;
En zegt me, of niet aan 't alvermogen
Alleen Amerika haar vrijheid is verpligt.
Hier schiep het Washington en zond het Lafajette
Voor 't eigen doel bezield, vereend;
Wier helden arm 't geweld verplette
En 't morzelde in zijn diepst gebeent.
Ginds riep het aan de spits der helden
Een Saint Martin, een Bolivar,
Die roem en vrijheid, op de in bloed gedrenkte velden,
Vastsnoerden aan hun zegekar.
Schoon zaamgepreste legerbenden
Zich naar de ontboeide kusten wenden,
Vergeefs: een hooger magt gebiedt!
Dat tallelooze hurelingen
De nieuwe wereld weer bespringen,
Om vrijheids kleinood haar te ontwringen,
Toch hoort zij 't schaterend zegeliod.
Waar de Almagt, die haar troon vest boven starrenkringen,
Wenkt, daar weerstreev' de stervling niet.

Zoo rijst ge, Amerika! en stijgt gij uit het duister,
Dat lang uw grootheid hield bedekt:
Reeds staren we op den hoogen luister,
Die aller blikken tot u trekt.
Reeds staat gij als de boom, die, welig opgeschoten,
Zijn wortels hecht in de aard,
En door staag nieuwe frissche loten
Zich voor zijn val ziet vrijgewaard.
Schudde al de wind hem ginds en weder,
Geen stormvlaag ploft hem meer ter neder;
Onwrikbaar staat de trotsche ceder,
Om wien van wijd en zijd zich 't juichend landvolk schaart.

Maar hoe: door diep gevoel bewogen,
Bij 't beeld der toekomst voor uwe oogen,
Staart ge, Europeër! op die wentling van het lot,
En zwijgt bij gindsche vreugdezangen,
En voelt de tranen op uw wangen,
Daar ge eigen grootheid ziet geknot
En eigen roem ter kimme dalen:
Daar de andre wereld mag in vollen lichtglans pralen,
Terwijl de geest der duisternis
Den middeleeuwschen nacht weer rondblaast op uw gronden,
En — wordt ginds lentegloed gevonden,
Uw herfst reeds daar en ligt uw winter nakende is.

Dat is het Godsbestel: geen magt kan ooit het keeren
Maar, vriend der menschheid! o houd moed.
Als hier de dag ten einde spoedt,
Duikt Febus toorts niet in den vloed,
Die haar voor 't oog verdwijnen doet,
Zij rijst, met blij gejuich begroet,
En straalt met onverzwakten gloed
Weer onder gindsche hemelsfeeren;
En 't ander halfrond ziet het statig klimmend licht,
Als 't hier voor de avondscheemring zwicht.

Ja, dat is 't Godsbestel! maar zoo eenmaal Europe
Een schaduw slechts van vroeger luister biedt,
De wereldburger ziet haar reuzengrootheid sloopen,
't Verdooft zijn helder uitzigt niet.
Wat ooit moog vallen of bezwijken
Toch 't rijk des lichts kent geen vergaan:
De zon, die daarin gloeit, blijft aan den hemel prijken,
En klimt steeds hooger op haar baan.
De kennisbron blijft eeuwig vloeijen,
En ieder beekje, er aan ontweld,
Moet 's werelds verste kust besproeijen,
En ziet zich nergens perk gesteld,
De rijkdom, door de priesterkoren
Der wetenschappen opgehoopt,
Gaat door geen wisslend lot verloren,
Wordt door geen magt des tijds gesloopt.
De kunsten storten uit haar horen
Geen schatten uit voor een begunstigd land;
Haar invloed spreidt zich allerwegen.
Eens strekken zij 't heelal tot zegen,
En 't Godsrijk komt alom tot stand.

Bloei dan, Amerika! geen pestwalm van verblinding
Houde uw ontboeiden grond bezwaard:
Gij erft den schat der ondervinding,
Door heel een wereldeel sinds eeuwen reeds vergaard.
Verdubbeld zult gij eens hem geven
Aan andren, op hun beurt tot hooger stand verheven,
In 't boek der toekomst staat geschreven:
"Dat eens het licht beschijn heel de aard!"

ROTTERDAM. H. MARONIER.

MEIMAAND.

Nu—nu klinke in blijde toonen
't Vreugdelied, der borst ontweld:
Daar Natuur weer beemd en veld
Met den lentedos wil kroonen,
Die een schoonen zomer spelt.—
Stroom in ongedwongen zangen,
Aandrift, die het hart doorblaakt,
Nu de banden zijn geslaakt,
Die des winters de aarde prangen,
En zij luistervol weer 't schoon
Van de schepping spreidt ten toon.—

Moedloos zaten we eerst te klagen,
Toen de wintervorst verdween,
Maar geen lentezon nog scheen,
En de storm met gure vlagen
Rustloos bulderde om ons heen.
Toen geen zwoele wind van 't zuijen
Met hernieuwde levenskracht
Adem en verkwikking bragt,
Daar door koude en woeste buijen
Op den huisselijken haard
Nog geen brandstof werd gespaard.

Maar de Meimaand trad te voren:
Bui en storm zijn weggevaagd.
't Feestuur voor de schepping daagt.
Zie, heel 't aardrijk is herboren
Door de komst der Lentemaagd.—
Zie des hemels rijke zegen
Om u heen alom verspreid:
Groei en bloei en vruchtbaarheid,
Waar ge ook rond blikt, straalt u tegen.
Juublend in het zaligst lot,
Ademt alles blij genot.

Snelt naar buiten, stedelingen!
O ontwijkt het stadsgewoel,
't Laat den geest en 't harte koel,
Maar Gods milde zegeningen
Spreken tot uw diepst gevoel.—
Schudt de kluisters van de leden,
Waarin 's winters vuist u knelt:
Snelt naar 't open vrije veld
Met verhaaste vlugge schreden.
Heel de schepping lacht u aan:
Juicht — juicht mede in uw bestaan!

Hoor 't veelvoudig toongemengel
Van het zangrig pluimgediert:
Zie, met kleurenpracht versierd,
Wiegt zich op den ranken stengel
Flora's schat die welig tiert,
En verspreidt haar balsem-luchten.
Mensch! die Lentes weelde ziet,
Smaak den wellust, dien ze u biedt,
En door reine zielsgenuchten
Diep getroffen, klinke uw toon:
"God! wat is uw schepping schoon."

Komt, bedroefden! snelt naar buiten,
En vergeet uw zielenleed.
De aarde ontving haar vreugdekleed,
Wilt uw hart niet morrend sluiten:
Zij het ook voor u gereed.—
Droogt uw tranen—ziet in 't ronde:
Wat ook uwen boezem drukt,
't Wordt u door natuur ontrukt,
Zij stort balsem in elks wonde.
Gij schept nieuwe levenskracht,
Die het knellendst leed verzacht.

Droeven! blijden! smaakt den zegen
Van den schoonsten Lentetijd;
Hart en ziel er aan gewijd.
Wat u zwaar op 't hart mogt wegen,
Voelt er u nu van bevrijd.
Ziet rondom u — neen .... naar boven,
Waar uw reisweg henen ligt!
O! daarop den blik gerigt!
Laat u niets 't gevoel ontrooven,
Wat hier door den tijd verdwijn,
Daar zal 't eeuwig Lente zijn.

Van denzelfden.

GEFOPT.—Pat was hongerig en ging uit den spoorwagen. om eenige verversschingen te gebruiken. De spoorwagen, zonder in het minst aan hem te denken, reed zonder hem weg. Pat konde zich zelven niet van kwaadheid.

"Jou schelm," riep hij, terwijl hij aan het loopen ging, en zijne vuist naar den trein uitstak; "sta stil, jou ouwe leelijke stoomwagen—jou menschenmoorder van een stoommachine—je heb *een passagier aan boord, die achter is gelaten.*"

De stoomwagen ging echter door, en de passagier "aan boord", die "achter was gelaten," moest achter *blijven.*

CALENDER VOOR MEI, 1857.

D. der Maand	Dagen der Week.	Zons- Opg. U. M.	Zons- Ond. U. M.	Maangestalten.
1	Vrijdag	4 54	6 59	
2	Zaturdag	4 53	7 00	
3	ZONDAG	4 51	7 01	
4	Maandag	4 50	7 02	
5	Dingsdag	4 49	7 03	
6	Woensdag	4 48	7 04	
7	Donderdag	4 47	7 05	
8	Vrijdag	4 46	7 06	VOLLE MAAN,
9	Zaturdag	4 45	7 07	den 8, 's avonds
10	ZONDAG	4 44	7 08	9 ure, 3 min.
11	Maandag	4 43	7 09	
12	Dingsdag	4 42	7 10	
13	Woensdag	4 41	7 11	
14	Donderdag	4 40	7 12	
15	Vrijdag	4 39	7 13	
16	Zaturdag	4 38	7 14	LAATSTE KWART.,
17	Zondag	4 37	7 15	den 16, 's avonds
18	Maandag	4 36	7 16	6 ure, 2 min.
19	Dingsdag	4 36	7 17	
20	Woensdag	4 35	7 18	
21	Donderdag	4 34	7 19	
22	Vrijdag	4 33	7 20	
23	Zaturdag	4 32	7 21	NIEUWE MAAN,
24	ZONDAG	4 31	7 22	den 23, 's morg.
25	Maandag	4 30	7 23	9 ure, 40 min.
26	Dingsdag	4 29	7 24	
27	Woensdag	4 28	7 25	
28	Donderdag	4 28	7 26	
29	Vrijdag	4 27	7 27	EERSTE KWART.,
30	Zaturdag	4 26	7 28	den 30, 's morg.
31	ZONDAG	4 26	7 28	8 ure, 4 min.

Agenten voor den Nieuwsbode.

De volgende heeren zijn zoo vriendelijk het agentschap op zich te nemen, inteekenings-gelden voor dit blad te ontvangen en met de namen op te zenden:

De Heer A. Stokdijk, Amsterdam, Wisconsin.
„ A. J. Hillebrands, Oostburg, dito.
„ G. P. Feltzer, Sheboygan Falls.
„ D. J. Doornink, Milwaukie, Wis.
„ Arnold Smits, Little Chute, Wis.
„ John Wigman, te Green Bay.
„ J. Landaal, Alto, Fond du Lac County.
„ F. Pasdeloup, 59 Clark street, Chicago.
„ G. van der Sijde, Hope, Illinois.
„ M. Jansen, Thornton, Illinois.
„ E. van der Stolpe, Albany, N. Y.
„ A. de Vos, Az. Rochester, N. Y.
„ N. W. A. v. C. Smallenburg, Buffalo.
„ J. Avijs, Paterson, enz., New Jersey.
„ H. Ochsner, Cleveland, Ohio.
„ J. H. Jansen, Cincinnati.
„ J. van de Luijster, Holland, Mich.
„ Zeeland, Mich.
„ J. Hoedemaker, Kalamazoo, dito.
„ L. Dooge, Grand Rapids, dito.
„ Henry Hospers, Pella, Iowa.
„ L. D. van Horssen, Keokuk, Iowa.

De abonnements-prijs op den *Nieuwsbode* is slechts TWEE DOLLARS per jaar, of omtrent VIER CENTS per week! Zij die wenschen in te teekenen, hebben zich slechts bij de agenten aan te melden en het geld (in goede bankbiljetten) in eenen brief te sluiten, die *franco* moet gezonden worden aan

J. QUINTUS, Sheboygan Wis.